

Dr. Miroslav Stiplovšek

Dr. Miroslav Stiplovšek je redni profesor zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je bil donedavna predstojnik oddelka za zgodovino.

Ob tem, ko je dr. Stiplovšek delovno vključen na mnoga delovna področja in član različnih delovnih teles in komisij za zgodovino tako v republiki kot federaciji, velja omeniti njegovo najobsežnejše delo – monografijo „Šlandrova brigada“, ki so jo izdali leta 1971. Njegovo delo pa ni osredotočeno le na Šlandrovo brigado, temveč na znanstveno raziskovalno delo revolucionarnega delavskega gibanja in NOB v celoti. Leta 1983 je dr. Stiplovšek izdal o Šlandrovi brigadi še krajšo verzijo te monografije.

Skupaj obsega njegov delovni opus 180 različnih del, ki zajemajo tako zgodovino 19. stoletja vse do obdobja socialistične graditve; seveda je kot znanstvenih največ raziskoval zgodovino revolucionarnega delavskega gibanja in NOB.

Sicer pa je bil dr. Miroslav Stiplovšek poslanec Prosvetno kulturnega zbora Skupščine SRS, v zadnjih mandatnih obdobjih pa je bil predsednik Skupščine Kulturne skupnosti, sedaj pa je predsednik Skupščine Raziskovalne skupnosti naše občine.

Predstavljamo
dobitnika
zlatih plaket
občine Domžale

Ljubiša Milić

Družbenopolitična aktivnost Ljubiše Milića, sicer diplomiranega ekonomista, sega že v njegova mlada leta. Vrsto let je delal kot referent za šolstvo v delovni organizaciji Papirnica Količevo, sodeloval z mladino, deloval v šahovskem društvu, bil njegov predsednik. Leta 1976 je postal pomočnik direktorja delovne organizacije Papirnica Količevo do 1. 1981, ko je postal direktor te tovarne.

Kot direktor delovne organizacije je usmeril vse svoje napore v njen razvoj, odpravljanje likvidnostnih težav ter drugih težavnih razmer poslovanja tovarne. Tovariš Milić si je s svojim marljivim in uspešnim delom v skrbi za razvoj tovarne in samoupravnih odnosov ter s človeškim pristopom pridobil velik ugled med delavci, saj je tudi z osebnim zgledom pripomogel k boljšim delovnim rezultatom Papirnice Količevo.

PROSLAVA OBČINSKEGA PRAZNIKA

Letošnja proslava občinskega praznika občine Domžale je bila v hali Komunalnega centra v soboto, 25. 5. 1985. Slavnostni govornik na tej proslavi je bil predsednik SOB Domžale Karel Kušar. Podčrtal je dosežke razvoja domžalskega gospodarstva ter uspehe graditve samoupravnih

socialističnih odnosov v občini. Ob sklepu so podelili občinska priznanja in zvezna odlikovanja. O tem pišemo na drugem mestu. Slavnost je sklenil kulturni nastop mladih domžalskih pevcev in glasbenikov.

O jedrskih odpadkih...

V 7. številki Občinskega poročevalca smo poročali o zahtevi krajevne skupnosti Dragomelj – Pšata v zvezi z izgradnjo skladišča jedrskih odpadkov v Podgorici. Zahteva je bila postavljena Zboru občin Skupščine SR Slovenije, ki je preko svojih upravnih organov pričel postopek za razjasnitev spornih vprašanj okoli izgradnje skladišča jedrskih odpadkov. V to razreševanje so se aktivno vključile Občinska konferenca SZDL Domžale, Občinska konferenca SZDL Ljubljana Bežigrad in predstavniki štirih neposredno prizadetih krajevnih skupnosti v okolici reaktorja v Podgorici. O poteku široke javne razprave so poročala skoraj vsa sredstva javnega obveščanja, zato naj vas seznanimo s sklepi, ki jih je sprejela Skupščina občine Domžale na zasedanju dne, 22. in 23. maja 1985:

– Skupščina občine Domžale zahteva, da naj bo skladišče radioaktivnih odpadkov na območju reaktorskega centra v Podgorici prehodno in sicer samo za nizko in srednjeaktivne odpadke za potrebe Instituta Jožef Stefan, Kliničnega centra Ljubljana ter druge organizacije združenega dela z območja SR Slovenije, ki uporabljajo izotope. Nikakor pa se v tem prehodnem skladišču ne smejo hraniti odpadki iz jedrske elektrarne Krško, Žirovskega vrha ter iztrošeni gorilni elementi iz reaktorja v Podgorici.

– Institut Jožef Stefan naj začne postopek za spremembo lokacijske odločbe, iz katere naj se črta določilo, ki predvideva možnost širitve skladišča jedrskih odpadkov,

– Zato, da se odlaganje jedrskih odpadkov trajno uredi, je potrebno v dolgoročnih in srednjeročnih planskih dokumentih predvideti lokacijo centralnega odlagalnišča in sistem trajnega odlaganja jedrskih odpadkov ter opredeli vire sredstev za te namene, tako skladišče mora biti zgrajeno najkasneje do leta 1990.

– V skladu z veljavno zakonodajo naj pristojni republiški upravni organi pripravijo podzakonske predpise, s katerimi bo Institut Jožef Stefan dolžan redno priznati skladišče jedrskih odpadkov na centralno odlagalnišče.

– Skupščina občine Domžale zahteva, da se v skladišču jedrskih odpadkov zagotovi maksimalna varnost in dosledno upoštevajo tehnični predpisi. Skupščina občine zahteva dejansko odgovornost glede varnosti od pristojnih republiških organov in Instituta Jožef Stefan.

Skupščina občine Domžale zahteva, da se po prenehanju obratovanja jedrskega reaktorja v Podgorici dosledno spoštujejo zakonski predpisi in jedrska objekta (reaktor in skladišče) ustrezno sanira.

Podeljena občinska priznanja in zvezna odlikovanja

25. maja je predsednik Skupščine občine Domžale Karel Kušar na proslavi ob prazniku podelil različnim javnim in družbenopolitičnim delavcem in delovnim organizacijam občine občinska priznanja.

Tako so prejeli Listino o priznanju tile posamezniki:

na predlog Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Osnovna šola Martin Koželj iz Doba, na predlog Skupnosti socialnega skrbstva Dom počitka Mengeš, na predlog Zveze društev upokojenecv Moški pevski zbor upokojenecv Janez Cerar, na predlog OK ZSMS Cveta Zalokar – Oražem, na predlog OK SZDL Franci Mermal, na predlog Kmetijske zadruge Emona Ivan Hribar, na predlog Komisije za odlikovanja pa delovni organizaciji Termit in Papirnica.

Bronasto plaketo občine Domžale so prejeli:

na predlog OK SZDL Ivan Grošelj, Matjaž Repnik, na predlog OK ZSMS Franc Rajer, na predlog OO ZZB NOV Vinko Vrankar in Ivanka Mežnar, na predlog Obrtnega združenja Drago Burja, na predlog DO Toka Vinko Kušar in Marija Majhenič, na predlog DO Slovenijalesa Danijel Strehovec, na predlog DO Heliosa Veronika Osolin in Jože Osolin na predlog DO Papirnice.

Srebrno plaketo občine Domžale so prejeli:

na predlog delovne organizacije Tosama Franc Cerar, na predlog delovne organizacije Papirnice Engelbert Lederer ter Jože Jevnikar in Peter Janežič na predlog OO ZZB NOV.

Zlato plaketo občine Domžale pa so podelili dvema znanima javnima delavcema:

Ljubiši Miliću in dr. Miroslavu Stiplovšku.

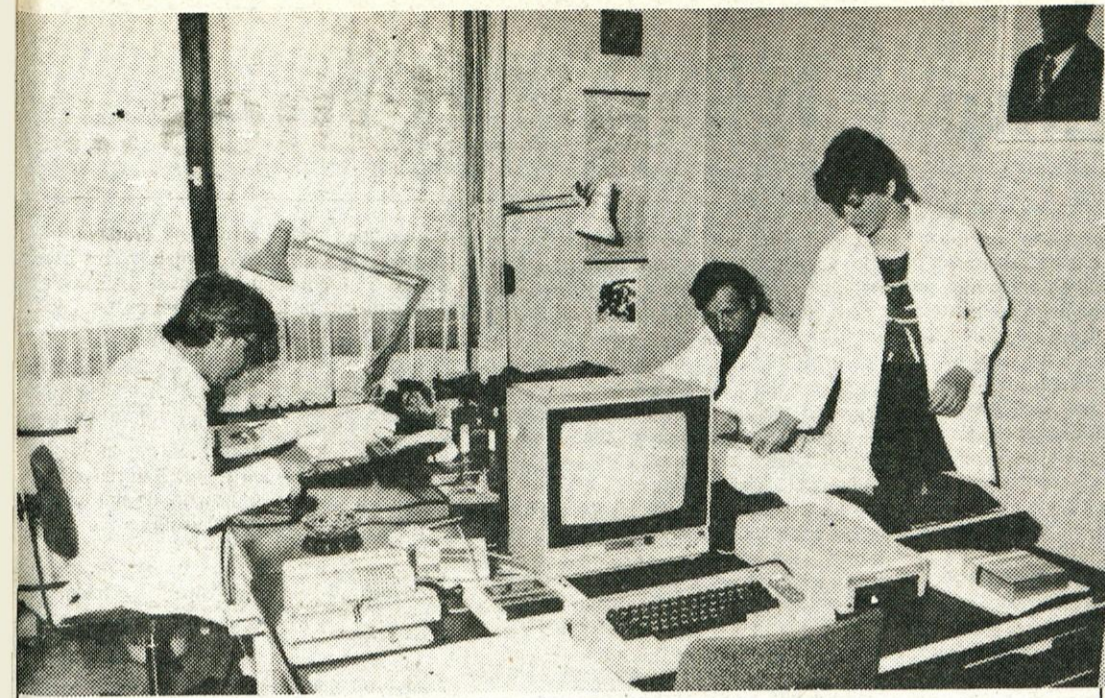
Prejemniki zveznih odlikovanj, ki jih je odlikovalo predsedstvo SFRJ, so bili:

Godba na pihala Domžale in Godba na pihala Mengeš o njuni 100-letnici obstoja in za zasluge in uspehe pri razvoju kulturno-zabavnega življenja ter za prispevek k širjenju glasbene kulture. Godbi sta bili odlikovani z Redom zaslug za narod s srebrno zvezdo.

Za zasluge pri javnem delovanju, pomembnem za splošen napredek države, pa sta bila odlikovana:

Karel Kušar z Redom republike z bronastim vencem in Franc Capuder z Redom dela s srebrnim vencem.

Delavci Geodetske uprave so ob občinskem prazniku pripravili predstavitev najsodobnejše tehnologije, ki jo ponekod že imajo za obdelavo geodetskih podatkov. Predstavitev je zelo uspela, saj si jo je ogledalo mnogo družbenih in javnih delavcev.

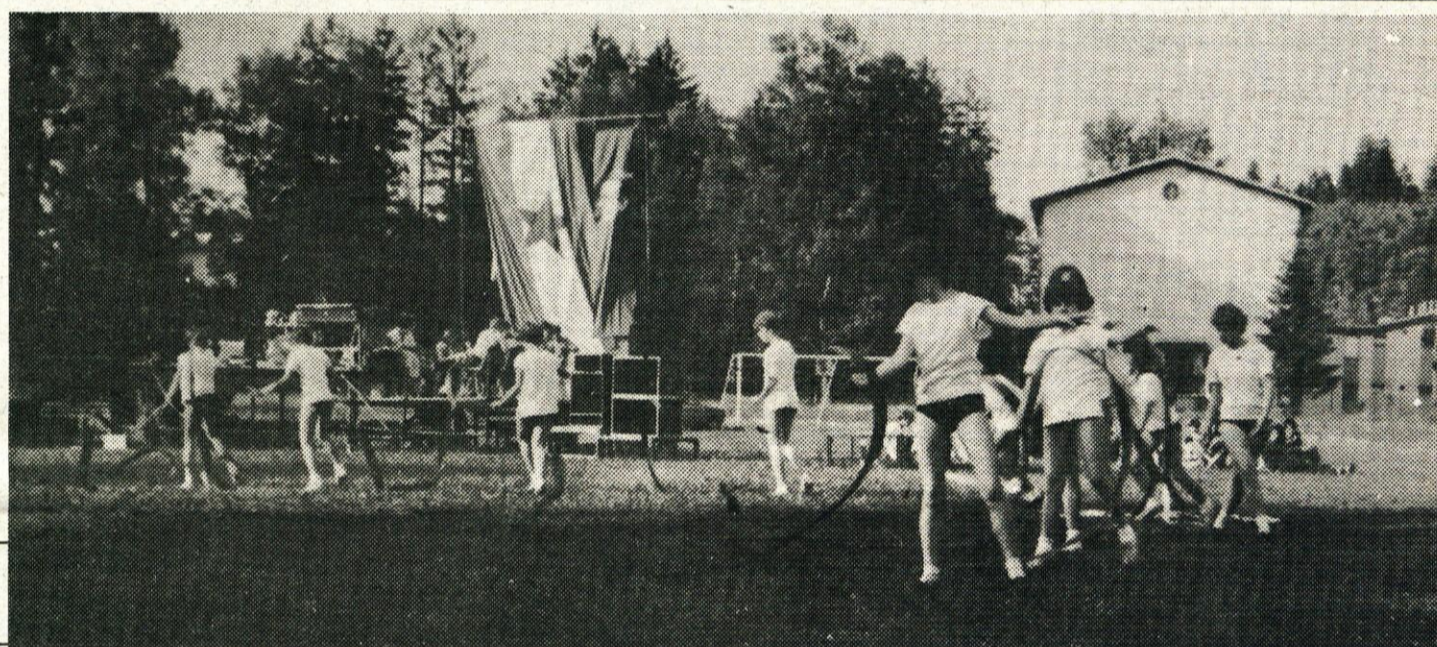

Srečanje borcev in mladine ob šoli Radomejske čete v Radomljah. V kulturnem sporedu je nastopila med drugim tudi Godba milice.

Mladi so ob občinskem prazniku pripravili kviz »Domžale v NOB«

Prireditve našega občinskega praznika

Mladi so pripravili imeniten nastop v športnem parku v Domžalah. Škoda je le, da je bilo gledalcev manj kot prejšnja leta.

Med udeleženci proslave ob občinskem prazniku občine Domžale je bil tudi Viktor Avbelj Rudi — član predsedstva SRS ter častni občan občine Domžale.

Ob Papirnici Količevo so ob občinskem prazniku odkrili kip revolucionarju in borcu Francu Bukovcu-Ježevniku.

Ob tej priložnosti je govoril član predsedstva SRS Viktor Avbelj Rudi.

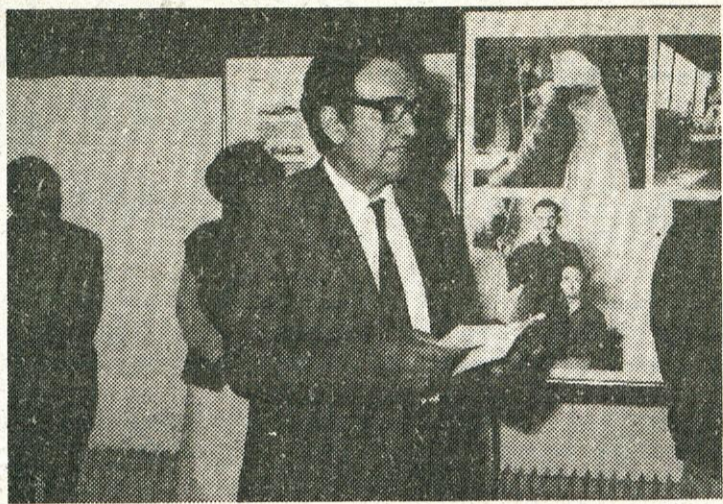
Predsednik SOb Domžale Karel Kušar je ob 40-letnici osvoboditve priredil sprejem za borce NOV...

Likovno društvo Peter Loboda je pripravilo v galeriji Repanšek bogato razstavo del svojih članov...

Predstavljamo dva dobitnika priznanja

V predverju hale Komunalnega centra so pripravili zanimivo razstavo o zobozdravstvu med NOB, katere iniciator in pripravljalec je bil dr. Velimir Vulikić (na sliki)

Razstava v predverju Hale KC v Domžalah:

ZOBO-ZDRAVSTVENA SKRB MED NOB

Skupnost zobozdravstvenih delavcev narodnoosvobodilne vojske in partizanskih odredov Slovenije v sodelovanju z Muzejem Ljudske revolucije in tovarno Lek so ob domžalskem občinskem prazniku priredile 24. maja 1985 obsežno razstavo o partizanskem zobozdravstvu na Slovenskem. Pravzaprav gre za v tem primeru za povzetek dolgoletnega znanstveno-raziskovalnega dela dr. znanosti Velimirja Vulikića, ki je na to temo pred časom opravil doktorat na Vojaški akademiji v Beogradu.

Izredno delovno zagnanost, doslednost in napor raziskovalca, ki je v šestih letih znal študijsko zaobseči težko, ponekod pa že skoraj nedosegljivo dostopno gradivo, je podčrtal tudi dr. Mitja Šircelj, direktor TOZD Zobozdravstvo, domžalskega zdravstvenega doma.

Na razstavi je v preglednem prikazu moč videti mnoge partizanske zobozdravstvene delavce, terenske posnetke dela na terenu, dokumente, gradivo, opremo. V celoti vzeto gre za dragoceno, znanstveno, urejeno inventarizacijo vsega, kar govori o specifični skrbi zdravstvene službe v partizanih, dragoceno pa je tembolj, ker je bila narejena v rano še pravnem času, ko je bila rekonstrukcija dogodkov možna tudi še iz ustnih virov.

V kulturnem sporedu je ubrano petje prispeval mešani pevski zbor zdravstvenih delavcev iz Domžal pod vodstvom pevovodkinje Katarine Arčon-Žavbi.

Razstava o zobozdravstvu je vzbudila mnogo zanimanja tudi med delegati, ki so si ob priložnosti občinskega praznika razstavo z zanimanjem ogledali.

Prof. dr. Andrej Šalehar, dipl.ing.kmet. in Marko Kobe, dipl. ing. kmet. – dobitnika priznanja Občinske raziskovalne skupnosti Domžale za raziskovalno delo na področju prašičereje z naslovom Proučevanje križanj s pasmo Duroc

Delo na področju selekcije prašičev predstavlja vzoren primer sodelovanja med Biotehniško fakulteto, VTOZD za živinorejo in Agroemona Domžale, TOZD Prašičereja Ihan.

Na podlagi predhodnih študij in raziskav je skupina strokovnih delavcev in raziskovalcev pod vodstvom prof.dr. Andreja Šaleharja iz BF in Marka Kobeta, dipl.ing.kmet. iz Prašičereje Ihan vključila v raziskovalne in selekcijske programe novo pasmo prašičev DUROC – 33. Na osnovi rezultatov proučevanja križanja 12 x 33 in 12 x 55 (dosedanji program) so prišli do zaključkov, da v plodnosti med obema križanjema ni nobenih razlik, zato pa imajo križanci 12 x 33 večjo zmogljivost rasti in za 6,48 % boljše izkoriščanje krme. Delež mesa je na živo težo pri križancih 12 x 33 – 34,78 % in pri križancih 12 x 55 – 33,81 %. Na enega križanca 12 x 33 pride za 1.350 din več dohodka, kar pomeni na farmi v Ihanu 40.509.000 din več dohodka na leto.

Kakšno vlogo pripisujete križanju v prašičereji in kje so njegovi začetki pri nas?

Šalehar: „Križanje je v zadnjih desetih letih preraslo v vsakdanjo metodo izboljševanja proizvodnosti prašičev in brez njega si ne moremo predstavljati moderne prašičereje. A prehoditi je bilo treba dolgo pot, da smo prišli do današnjih rezultatov. S križanjem smo se v Ihanu – takrat sem bil tam še zaposlen – začeli ukvarjati že l. 1965, bolj pospešeno pa l. 1967. V letu 1969 smo ugotovili dobro kombinacijo tropasemskega križanja 12 x 55, ki je po letu 1973 dobilo široko uporabo v praksi. To križanje je bilo osnova za selekcijski program za prašiče, za postavitev nove organizacije dela pri selekciji prašičev v Sloveniji.

Izdelan selekcijski program na osnovi tropasemskih križanj pri prašičih je plod skupnih prizadevanj BF, VTOZD za živinorejo in Agroemona, TOZD Prašičereja Ihan, ki že leta uspešno sodelujeta. Kakšne pa so možnosti za selekcijo prašičev na farmi v Ihanu?

Kobe: Zaradi velike populacije prašičev na enem mestu – osnovna čreda obsega 4200 plemenskih svinj in 80 plemenskih merjascev – je možnost selekcije izredno dobra. Prav tako je pomembna kontinuirana proizvodnja. Letni obseg priraje v Ihanu je 73.000 kom pitancev v teži do 100 kg, ter 12.000 plemenskih svinj in

Andrej Šalehar

Marko Kobe

Prof.dr. Andrej Šalehar, dipl.ing.kmet. kmetijstva se je rodil l. 1939 v Ljubljani. Po gimnaziji se je vpisal na agronomski oddelek Biotehniške fakultete v Ljubljani in l. 1962 diplomiral. Za diplomsko nalogo je prejel. l. 1963 Prešernovo nagrado. Najprej se je zaposlil na Kmetijski zadruzi Vrhnika, l. 1963 pa je prišel v Prašičerejo Ihan. Tu je tri leta opravljal delo vodje reprodukcije, od 1966 do 1972 pa je bil vodja selekcije.

Marko Kobe, dipl.ing. kmet. je rojen v Novem Mestu l. 1950. Na agronomskem oddelku BF je l. 1971 diplomiral in se zaposlil v Agroemoni Domžale, TOZD Prašičereja Ihan. Najprej je opravljal delo operativnega selekcionarja, sedaj pa je vodja selekcije.

merjascev. Se en pogoj za dobro selekcijo je osemenjevanje, ki v Ihanu uspešno teče že 20 let. Odstotek brejnosti je v poprečju 80, letna proizvodnja pa je 2,2 gnezda na plemen-

sko svinjo in poprečno 10 živorojenih pujskov na svinjo.”

Trenutno nudi farma v Ihanu dvoje križanj: 12 x 55 in 12 x 33, kombinirano križanje 12 x 53 (merjasec križanec), pa je v preizkusu. Za nas je zanimivo predvsem križanje 12 x 33, za katerega raziskovanje in rezultate sta prejela tudi priznanje ORS Domžale.

Šalehar: „Križanja s pasmo duroc smo načrtovali tako, da na prvi stopnji preizkusimo kombinacijo med svinjami linije 12 in merjasec duroc (33). Pri tem smo proučili vse gospodarsko pomembne lastnosti. Sedaj bomo prašiče lahko pitali tudi do večje telesne teže, kar je zanimivo predvsem za klavno industrijo.

Zakaj ste se odločili prav za ameriško pasmo duroc, za katero nekateri pišejo, da je najbolj razširjena pasma prašičev po svetu, predvsem na obeh ameriških kontinentih in v Aziji, medtem, ko je v Evropo prišla šele po l. 1970?

Šalehar: „Ta pasma prašičev je izredno primerna za križanje in tudi druge evropske države so jo kupile prav zaradi poizkusov v križanju. To so prašiči temno-rdeče-rjavo-črne barve. So močne konstitucije in imajo visoke in močne noge. Porabijo razmeroma malo krme za kg prirasta, imajo pa dobro rastnost in tudi dobro sposobnost nadomestne rasti. To najbolj pove podatek, da so bili prašiči kombinacije 12 x 33 ob zakolu pri 135 kg za 7,86 dni mlajši od križancev 12 x 55 in vso prednost v starosti so pridobili v obdobju do 50 kg. Duroc ima sicer veliko pozitivnih lastnosti, vendar zaradi svoje slabe plodnosti ni primeren za rejo v čisti krvi.”

Kobe: „Vse te lastnosti pasme duroc so bile za križanje zelo pomembne, saj je bilo na farmi v Ihanu prav v tem času v skladu s potrebami naše klavnice v Zalogu postavljena zahteva po višji teži pri zakolu.

Ob koncu pogovora in predno se vam zanj zahvalim, naj postavim tole vprašanje: Kaj menite o sodelovanju med ORS in znanostjo ter – kaj vama pomeni podeljeno priznanje?

Šalehar: „Mislim, da lahko rečem v imenu obeh, da sva bila priznanja zelo vesela, predsem zato, ker sva ga prejela iz sredine, kjer že vsa leta delava, hkrati pa upava, da bodo izsledki najine znanstvene raziskave doprinesli k napredku prašičereje tako v Ihanu kot tudi drugod. Predvsem pa sem vesel, da nam ORS Domžale finančno pomaga.

Ali vam je znano:

ORGANIZATORJEM JAVNIH PRIREDITEV

Že nekaj časa ugotavljamo, da organizatorji javnih prireditvev le-te priglašajo nepozno.

Da ne bi več prihajalo do neljubih ukrepov proti vsem organizatorjem javnih prireditvev posredujemo naslednje informacije.

1. Javno prireditve (plesi, veselice, itd.)

je potrebno priglasiti najmanj 5 dni pred nameravano prireditvijo. V priglasitvi oz. v vlogi za izdajo dovoljenja je potrebno navesti podatke o organizatorju prireditve, naslov prireditve, kraj, trajanje, čas (začetek – konec), datum, ime in priimek odgovorne osebe ter poimenski seznam redarjev.

2. Javni shod

Sklicatelj je dolžan javni shod priglasiti najmanj 3 dni pred časom, za katerega je shod napovedan. V priglasitvi oziroma vlogi za izdajo dovoljenja mora biti naveden sklicatelj javnega shoda ter naveden dnevni red in oseba, ki je določena za vodjo shoda. Navedeni morajo biti tudi drugi podatki, ki veljajo za izvedbo javne prireditve.

3. Športne in druge prireditve na cesti
Športno ali drugo prireditvev na cesti lahko organizira samo pravna oseba.

Vlogo za dovolitev športne ali druge prireditve na cesti mora organizator vložiti najpozneje 30 dni pred prireditvijo. Poleg vseh podatkov, ki veljajo za javne prireditve, je potrebno navesti zlasti ukrepe, ki jih bo storil organizator za varnost tekmovalcev, gledalcev in udeležencev v prometu. Organizator mora vlogi priložiti tudi dovoljenje za zaporo ceste, pristojnega upravnega organa za promet (Komite za urbanizem in gradbeništvo Domžale), če je zaradi prireditve potrebno prepovedati promet. Dovoljenje za športno prireditvev na cesti se ne izda, če bi bilo zaradi prireditve potrebno začasno prepovedati promet, ker ga ni mogoče preusmeriti na drugo cesto ali če bi bilo potrebno za daljši čas ustaviti promet na važnejših prometnih smereh.

V primeru, da se organizatorji javnih prireditvev, javnih shodov, športnih in drugih prireditvev na cesti ne bodo držali zakonsko določenih rokov, dovoljenj za izvedbo prireditvev ne bomo izdajali, proti kršiteljem pa ustrezno ukrepali.

Sekretariat za notranje zadeve
referat javnega reda in mira

Foto Repanšek Menges

REPANŠEK

Vido Repanšek
Kidričeva 8
61234 Menges
tel. doma: 721-162

Pavla Peterka

Spominska svečanost na Češnjicah v spomin na 4 mučeniško padle borce, ki so darovali svoja življenja na pragu svobode

Očividec tragedije v Češnjicah Pavla Peterka:

Ne morem pozabiti

Tragedijo četverice partizanov je tragično doživela tudi Pavla Peterka (Kopačeva) iz Češnjic 24. Pri tej hiši živi že 32 let, od tega je zadnjih 5 let vdova. Kot sama pove, ji je v največje veselje in srečo – življenje med vnučki. Pogovarjava se tako o tistem tragičnem dogodku, izpred 40 let (zgodil se je 18. aprila 1945), kot tudi o novi cesti, ki je 40 let po dogodku stekla prav do spomenika četverice mučeniško padlim partizanom.

Zalosten, prezalosten spomin

„Ko se je zgodila tragedija, sem bila mlado dekle. Še z nekaj mladimi smo pasli krave više zgoraj v gozdu. Sama sem delala butare.

Tako se spominja. Naenkrat je bilo moč zaslišati strojnico, vpitje. Belogardisti so pobili naše mlade fantje...“ pripoveduje Pavla in v očeh so ji solze. „Izdani so bili, tako mladi in močni. Sedaj so pokopani na pokopališču v Moravčah, kamor smo jih v žalostni povorki prepeljali. Kar na našem vozu... Zalosten spomin je to...“

Cesta bo vendarle prinesla v te kraje malo več življenja...

„Res je. Do sedaj je to bila edina vas, zaselek, ki ni imel ceste. Sedaj je to urejeno. Više gori na najvišji kmetiji živita moja dva brata – brat Srečko z ženo Pepco, pri njem pa živi še brat Anton, ki je 42 let preživel v Dalmaciji. 3 leta je bil v vojski. Prav je, da je cesta prišla prav do vrha, do spomenika. Vsem nam ta cesta ogromno pomeni. Navsezadnje, tudi nekakšno priznanje je za žrtve, ki so bile na pragu svobode žrtvovane na tem mestu,“ zaključuje Pavla Peterka.

Nova trgovina v Domžalah:

Mercatorjev paradiz

V sklopu prireditev ob domžalskem občinskem prazniku so v Kolodvorski ulici odprli novo Mercatorjevo samopostrežno trgovino. Ob otvoritvi objekta so pripravili krajšo otvoritveno slovesnost, na kateri je uvodoma spregovoril Edvard Gabrovšek, direktor TOZD Grmada ljubljanskega Mercatorja.

Poudaril je, da gre v primeru domžalske trgovine za izredno pomemben dogodek, tako za delovno organizacijo kot tudi za krajane. Predstavil je sodoben objekt, ki je v funkcionalnem in tehnološkem smislu sposoben zagotoviti naj sodobnejše usluge potrošnikom. Z novim objektom se tako povečujejo prodajne površine z dosedanjih 114 m² starega Mercatorja na 300 m² površin. Vrednost investicije znaša 80 milijonov dinarjev; gradbena dela je opravil SGP Beton, opremo pa sta zagotovila Alpem, LTH ter kopica kooperantov.

Za Mercator bi bila to prav gotovo prevelika finančna obremenitev, če ne

bi na pomoč priskočil SOZD Mercator. Vendar pa je Edvard Gabrovšek poudaril, da so tudi ta sredstva omejena. S trzinsko in domžalsko trgovino je uresničena srednjeročna planska usmeritev financiranja izgradnje trgovin Mercatorja, ki ima danes 32 poslovalnic v šišenski, bežigranski in domžalski občini.

15 delavcev v novi trgovini bo skušalo zadovoljiti svoje potrošnike, zvečine občane iz SPB-1, saj so že doslej Mercatorjevi trgovci dosegli razveseljivo raven odnosa do potrošnika.

M. B.

Nova Mercatorjeva trgovina v centru Domžal v Kolodvorski ulici pomeni obogatitev trgovske ponudbe v mestu

Trgovino je z običajno otvoritveno potezo – odprla poslovodkinja trgovine Marija Majcen.

MARIJA KUJAR V DOMŽALAH

Lovro Kuhar – Prežihov Voranc je simbol. Simbol revolucionarja, vizionarja, delavca, ki je svoje vizije svobode človeka, pelemnitosti prellil skozi svoje tekste trajno v večno izročilo slovenskega naroda.

Njegova vdova Marija Kuhar, preživlja zadnja leta pri svoji hčeri Mojci, por. Gosar v Stobu.

Namesto babica ji rečejo kar bica in to je – kot ka-že – njeno že kar lastno ime. 85 let ji je, pa je bistrega spomina. O čem drugem smo se pogovarjali na obisku pri njej, če ne o Prežihovem Vorancu.

„VSe, kar je mož napisal, vse to je resnično tudi doživeto. Ničesar ni prikrojeno, predelano, potvarjeno. Vedno se je razdajal za druge. Ne jaz, ne on nisva imela kaj dosti od zakona. Poročila sva se sicer leta 1924, vendar se je ves čas razdajal za delavstvo, vodil vzajemno pomoč,

bil svetovalec, sotrudnik. Pri vsaki stvari je bil zraven, nikoli doma.”

Bica se spominja tov. Tita. „Lep človek je bil,“ pripoveduje. „Ne morem ga dovolj prehvaliti. Pa njegovo dobroto, skrb za ljudi, razgledanost. Bili smo z njim skupaj v Parizu.”

Mnogo hudega je ženica, ki jih kaže dobrih 70 – preživela. Med drugim celo taborišče v Ravensbrücku, le to jo je silno prizadelo. Drug za drugega niso vedeli, ali so živi ali ne. Prežih je okusil taborišče Mathausen. Težki časi.

Sicer – če ni v Domžalah – živi Bica na Prežihovini s hčerko Vido in vnučkama Mojco in Urško. V Domžalah, kamor zelo rada pride, jo pričakajo hči Mojca, zet Marko ter vnuka Alenka in Marko. Skupaj obujajo spomine na ateja, ki je umrl star komaj 56 let. Prijatelji Blaž Arnič, Kristina Brenkova, Drago Druškovič in drugi, ki jih obišče ali pa oni njo na Prežihovini v Kotljah na Koroškem, so sodobniki človeka, ki je živel skupaj z Bico – Lovra Kuhar – Prežihovega Voranca.

Zločin na pragu svobode

V mesecu aprilu je minilo 40 let od gnusnega zločina, ki so ga v gozdu nad Češnjicami pri Moravčah zakrivali policisti in domobranci. Po hudem mučenju so pobili štiri partizane, trije so bili domačini, eden pa iz Škofje Loke.

KO ZB NOV Moravče je organizirala spominsko svečanost pri spominskem obeležju na dan OF, katere se je kljub slabemu vremenu udeležilo veliko število občanov.

Svečanost se je pričela s polaganjem venca in cvetja, ki ga je ob zvokih žalne koračnice položila delegacija KO ZB NOV Moravče, nato pa je spregovoril tov. Jože Gričar – Metod.

V kulturnem programu so sodelovali godbeniki, dekliški pevski zbor iz Moravč, recitatorji OŠ Jurij Vega Moravče in KUD „Tine Kos“ Moravče.

Do nedavnega je do tega dela krajevne skupnosti vodila le izredno slaba kolovozna pot. Z izrednim prizadevanjem nekaterih domačinov in razumevanjem GG Ljubljana TOK Preserje in SO Domžale pa so cesto razširili in nasuli. Tako je še ena kmetija dobila cestno povezavo z dolino, lažje in manj nevarno pa bo tudi spravilo lesa iz gozdov nad Češnjicami.

Fantje z občinske Geodetske uprave so v posebni delovni akciji obnovili obeležja v našem občinskem geometričnem središču.

Ljudje iz centra

Točno pred letom dni smo blizu vasi Spodnje Koseze odprli obeležje Geometričnega središča občine, ki je bilo določeno tudi za našo občino. Leto je mimo, mi pa smo se pojavili v centru naše občine prav na dan, ko je ekipa delavcev Geodetske uprave opravljala vzdrževalne posege na lesenih objektih, ki so v Geometričnem središču postavljeni. Ob tem pa smo srečali tudi nekaj domačinov, ki so komentirali eno leto, odkar je v njihovi bližini določeno središče občine. Tole so povedali:

ANDREJ BURJA:

Živim v bližnji vasi Spodnje Koseze, z gozdom vred pa imamo nekako 10 ha zemlje. Gojim koruzo, pšenico, krompir. Kar se tiče Geometričnega središča – moram povedati, da gre dostopna pot vseskozi po mojem zemljišču. Obiskovalci središča so zvečine šolarji, pa kak izletnik, čevapčičar se tudi najde. Ne, škode mi pa doslej (vsaj omembe vredne) niso napravili.

CIRIL PAVLIČ:

Živim v vasi Videm št. 1 in tudi jaz imam približno 10 ha zemlje. Ljudje – vsaj kolikor jaz vidim, kar množično obiskujejo Geometrično središče, zlasti seveda šolarji, pa tudi nekaj tujcev ga je že obiskalo. Vprašate, če se kdo spozabja pa zapelje do centra kar z avtom. Po njivski poti, koder se lahko dela tudi škoda, se že zmoti kdo. Preganjam tega ne, vidim pa tudi ne rad...

KATARINA AVBELJ:

Tudi naša kmetija obsega nekako 10 ha zemljišča, ki sicer leži v neposredni bližini centra, saj imamo nekoliko više gori svoj gozd. Bila sem letos v centru, ko smo šli po steljo. Všeč mi je, da imamo to prav v bližini naše vasi. Tudi pogozdovani smo, tako, da bodo gozdovi še gostejši. Lepo je. Sicer pa obiskovalcev sem do naše domačije skoraj ni. Bomo videli! Smo vsaj po nečem postali znameniti, da si nas je vredno priti pogledati.

Obvestilo za prebivalce Trzina:

Težave z vodo so že mimo!

Ob koncu maja so za prebivalce novega, pa tudi starega Trzina nastopile velike težave v preskrbi s pitno vodo. V razgovoru s predstavnikom Komunalnega podjetja Domžale smo izvedeli, da je prišlo do teh motenj v preskrbi z vodo predvsem iz objektivnih razlogov, ti pa so:

— zamenjali so primerne cevovode na plazu v Komendi, od koder tudi prihaja del vode za Trzin. O tej prekinitvi so občane obvestili preko radia.

— prišlo je do dveh okvar na primarnem cevovodu, ki povezuje črpališče Domžale in novi Trzin (napake v materialu). Ta cevovod še vedno nima uporabnega dovoljenja. Pri vklapljanju novih cevovodov v stari sistem distribucije zaradi nihanja pritiskov vode še vedno prihaja do zlomov cevi. Ko se po določenem obdobju (običajno je to eno leto) cevi v zemlji ustalijo, do teh poškodb ne prihaja več.

— prišlo je do dvakratne prekinitve cevovoda na križišču Trzin pri prečkanju MT Komenda z mestnim vodom.

— za nameček je prišlo še do defekta „Na ulicah“ v Loki in to na cevovodu, ki dovaja vodo v Trzin.

— seveda pa gre del vzrokov za pomanjkljivosti pri odpravljanju napak pripisati tudi subjektivnim napakam organizacije tega dela, zlasti pri premajhnem obveščanju delovnih ljudi in občanov na prizadetem območju.

Delavci Komunalnega podjetja Domžale zagotavljajo, da bodo s poostrenim nadzorom nad cevovodi in rezervoarji in nad gradbenimi deli, ki jih v Trzinu opravljajo, preprečili, da bi tudi vnaprej prihajalo do prekinitve dovoda vode.

Če bo pa že do takega primera prišlo zagotavljajo, da bodo napako v najkrajšem možnem času odpravili in zagotovili normalno oskrbo z vodo, ne glede na čas, dan in vreme.

Uspehi učencev s šole Martina Koželja:

Za večjo varnost otrok

Govorijo mentor šoljarjev za športno-prometno varnost na osnovni šoli Martina Koželja v Dobu Franjo Kovačič in uspešna tekmovalca te šole na republiškem in zveznem tekmovanju.

FRANJO KOVAČIČ je prišel na osnovno šolo Martina Koželja v Dobu že pred 9 leti, kjer še danes deluje kot socialni delavec, skrb za športno-prometno dejavnost na šoli pa mu je hobby. Njegovi varovanci so bili že prvo leto občinski prvaki, republiški tudi, uvrstili pa so se tudi neenkrat na državno prvenstvo. Celo v Bruselj je zanesla pot tekmovalca iz Doba Pavleta Vojsko, saj si je zagotovil mesto v državni reprezentanci v tekmovanju za evropsko prvenstvo. Od teh začetkov gre razvoj samo naprej, uspehi tekmovalcev iz dobske šole pa se samó še stopnjujejo. Tudi zaradi razumevanja učiteljskega kadra, predvsem pa vodstva šole.

BOŠTJAN SVETLIN, učenec 7. razreda:

Prometno vzgojo naši tovariši in tovarišice vključujejo v mnoge predmete, saj živimo vsi skupaj ob zelo nevarni cesti. Imamo prometni krožek, učenci se že kmalu pripravljajo na kolesarski izpit in na dolžnost opravljanja pionirske prometne službe. Tako učenci opravljajo kolesarski izpit že s sedmimi leti.

Kar zadeva mojo športno pot so se uspehi začeli z osvojitvijo občinskega prvenstva. Na republiškem sem bil tretji, na državnem pa peti. To tekmovanje je bilo v Pulju 11. in 12. maja letos. Zmagali so domači tekmovalci iz SR Hrvatske. Jaz sem se od naših slovenskih tekmovalcev uvrstil še najbolje. Slovenci smo zasedli drugo mesto.

VILI LOGAR, učenec 8. razreda:

V kategoriji 7. in 8. razredov sem dosegel v občini 3. mesto. Škoda je, da smo delali na tekmovanju vse preveč napak. Vse priznanje gre našemu tovarišu Kovačiču, ki nas je treniral, omogočil proste ure in sploh delal z nami na vso moč.

Po svojih močeh se trudim, da bi dal v šoli kar največ. Izpita za motor še nimam, veseli me zlasti nogomet. Za naprej še ne vem, kam se bom usmeril, videl bom še.

Zvezna bronasta plaketa za Mavrico

V teh toplih pomladanskih dneh so se zbrali Mavričarji in ocenili svoje delo na fotografskem, filmskem in dramskem področju. Odveč bi bilo naštevati številne projekcije, posnete filme, nagrade na festivalih in razstavah fotografij ter kulturne prireditve v Radomljah, Škofji Loki, Titovem Velenju, Gorenji vasi, Žireh, Pečah, ... Povejmo le najzlahnejše! Klub je Zveza organizacij za tehnično kulturo Jugoslavije odlikovala z bronasto plaketo Borisa Kidriča, OK SZDL Domžale s srebrnim znakom OF, Predsednik kluba Janez Kosmač je za mnoge uspele filmske stvaritve postal kandidat za mojstra filma, Toni Müller pa mu je tik za petami, saj je postal kinoamater 1. razreda. Obe sledni priznani podeljuje Kino zveza Jugoslavije.

Razprava petdesetih članov in gostov je potekala predvsem o težavah in načrtih za prihodnost. Predsednik krajevne Zveze borcev Ignac Merhar je pohvalil klub za zvesto ohranjanje dogodkov in tradicij NOB in se dogo-

Ko bi dobili telefon...

Koncem lanskega leta so se v KS Krašnja na pobudo SZDL Krašnja odločili, da bodo po vaseh organizirali vaške odbore. Ti naj bi skrbeli za povezovanje ljudi v vasi, za skupno delo in okolje.

Eden izmed teh vaških odborov je nastal tudi v vasi Spodnje Loke s priložitvijo vasi Žirovše. Našli so se delovni ljudje, ki so takoj poprijeli za delo. Že decembra 1984 smo zgradili z delovno akcijo avtobusno postajališče. KS Krašnja je prispevala 62.000,00 din, prispevali so tudi vaščani Krajnega Brda, ostalo smo priskrbeli sami. Delali smo v zelo hudem mrazu, vendar smo delo uspešno zaključili. Nato smo označili sam kraj. Za glavno nalogo pa smo si v letošnjem letu zadali izpeljavo veselice.

V KS Krašnja vsako leto počastijo spomin na padle žrtve v požganem Korenu s proslavo in veselico. Vsako leto to poteka v drugi vasi. Letos sta na vrsti Spodnje Loke — Žirovše. Čisti dohodek veselice je namenjen izgradnji telefonskega omrežja, ki je v naši KS najbolj pereč problem. V okoliških vaseh KS Krašnja ni nikjer telefona. Ker pa so vse vasi kar precej oddaljene od središča, je zelo težko nekaj hitro sporočiti: naj bo to bolezen, nesreča, novica, smrt. Za vse to je potrebno iti najmanj 2 km daleč do telefona, ki marsikdaj niti ne dela.

Ko toliko govorimo o razvoju in o sami domžalski občini kot razviti, zakaj le-ta zanemarija nekoliko oddaljene Krajevne skupnosti? Pravijo, da je slaba centrala in da ni možno dobiti novih telefonskih števil. Kdo je kriv, da se ta vse bolj nujna potreba nekoliko ne izboljša? Za štiri vasi so v naši KS na razpolago le štiri številke. Komu zdaj dati te številke? Dobil jo bo le eden v vasi. Vaški odbor Spodnje Loke — Žirovše se je odločil pereč problem vsaj nekoliko rešiti z prireditvijo veselice.

Sami bomo tudi organizirali delovne akcije za kopanje jam in postavitve drog. Vendar ostaja grenak okus — toliko dela, sredstev pa le ena telefonska številka. Pa še ta bo mogoče zaradi obremenitve same centrale slabo deloval. Zanima nas, kako je možno, da je vas Korpe s štirimi hišami dobila štiri telefonske številke. Sprašujemo tudi, kam so se izgubile telefonske številke iz Blagovice, ko se je centrala na Trojanah razširila.

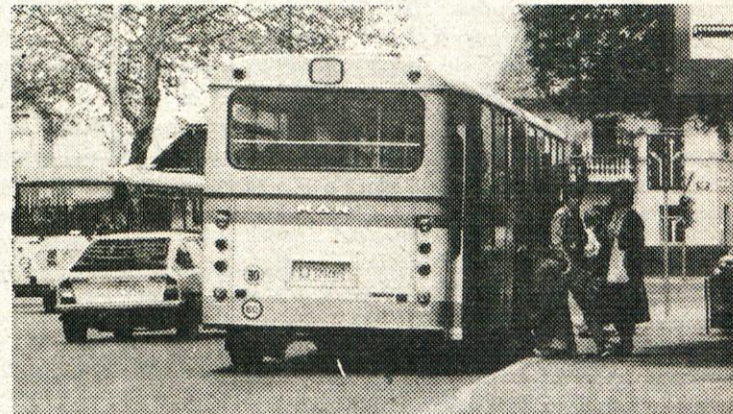
Vaški odbor
Spodnje Loke — Žirovše

Igor Lipovšek

Mengeške fotozgodbe

Po dolgih letih se bo v Mengšu le začel graditi nov vrtec. Slika, posneta v starem vrtcu, precej zgovorno pripoveduje, kakšna gneča je v njem. Kaj bi šele bilo, če bi lahko sprejeli še več otrok v varstvo...

Kdo bi si mislil, da je razširjena cesta komajda dovolj široka, da se nemoteno odvija promet. Avtobus iz Kamnika, avtobus za Kamnik, vmes pa je komajda prostora za osebno vozilo. Pri postaji pri Pavovcu še gre, drugod še tako ni...

Tovariš, vozili ste prehitro, vaše vozilo je v tehnično neizpravnem stanju, povrh pa ste prevozili rdečo luč... No, no, saj ni tako hudo, le dokumente je treba tu in tam pregledati, če so še veljavni. Včasih šofer kar pozabi podaljšati voziško dovoljenje.

Če bi to fotografijo posneli pred dvajsetimi leti, bi bilo verjetno ravno obratno: štirje konji in en avto. Tako pa se vse na svetu spreminja, tudi čakajoči pred semaforjem. In kje je voznik? Ali je skočil „tankat“?

Gostilne so bile od nekdanjega središča vasi, trgov, mest... Danes se je sicer marsikaj spremenilo, a vendar je največja gneča še vedno pred gostišči. — Joj, sami jekleni konjički, mojega gospodarja pa od nikoder! se morda sprašuje konj na pločniku, kjer „se je parkiral“.

Besedilo: Ivan Sivec
Foto: Vido Repanšek

Vljudnost pa taka...

Sreda, 22. maja ob 13. uri popoldne. Avtobusna postaja Ljubljana. Integralov avtobus z napisom, Domžale, Mengeš, Kamnik je ravnokar pripeljal na postajališče. Vrata spredaj so se odprla in ljudje so vstopali. Z njimi tudi jaz. „Nazaj!“ je zagrmel glas šoferja, ki je sedel v vozilu za volanom. Jaz sem rinila naprej, saj nisem mislila, da besede veljajo meni. „Gospa nazaj! Tukaj ni vstopa!“ je še bolj zagrmelo izza volana. Zdaj sem vedela, da besede veljajo meni. „Pa saj ljudje vendar vstopajo? Zakaj jaz ne smem?“ sem se čudila. Neko deklo me je poučilo. „Spredaj vstopajo samo tisti z mesečnimi kartami!“ „A tako! Tega pa nisem vedela, sem zajecjala, saj se bolj poredko vozim.“ Enkrat je treba plačati šoferju spredaj. Drugič spredniku zadaj! Kdo bi se spoznal! Odkurila sem jo do zadnjih vrat. Bila sem zadnja. Če mi ne bi odstopila prostor prijazna deklica, bi vso vožnjo stala. Moški so pa sedeli kot pribiti. Sem pač že starejšega letnika. Se ne plačala biti vljuden!

Majda Bauer

P.S. Še nekaj!

Mladina spredaj zasede najboljši prostor, ostali sedimo zadaj in nas meče, po luknjasti cesti, do stropa!

Še so pošteni ljudje na svetu!

Kaj se je zgodilo v začetku meseca aprila tega leta občanu iz Moravske doline:

Občan NN star 70 let, kmet in upokojenec se je v popoldanskih urah zadrževal po opravkih na Domžalski pošti. Ob tej priliki je na mizi pozabil denarnico z dokumenti in večjo vsoto denarja. Tako odšel po opravkih po Domžalah, ne da bi vedel, da nima pri sebi denarnice. Ko pa je hotel nekaj plačati, je samo lahko ugotovil, da denarnice nima pri sebi. Takoj je podvomil, da jo je pustil na pošti. Ko se je vrnil na pošto, je seveda žalostno ugotovil, da denarnice ni več tam, koder jo je pustil. Povprašal je prijazno mlado uslužbenko pošte, če je kdo morda našel njegovo denarnico. Odgovorila mu je, da jo je našel starejši občan, in ji je izročil v varstvo. Občan pa ni povedal priimka, niti ga ni uslužbenka poznala. Prijazna poštarica je seveda pozabljivcu izročila denarnico z vsemi dokumenti in denarjem. Bil je presenečen nad tako hitro vrtnitvijo oz. najdbo. Misli je že, da je ne bo več dobil. Ob tej priliki je spoznal, da so še med občani pošteni ljudje.

Tako se preko „Občinskega poročevalca“ javno zahvaljuje najditelju denarnice, ravno tako uslužbenki pošte v Domžalah.

Pripominjamo, da je zgornji primer lahko za vzgled vsem tistim, ki bi najdenih predmetov ne vrnili tja, kamor je treba.

Jože NOVAK

Obiskal nas je Vitan Mal

Učenci, ki smo brali knjige bralne značke, smo povabili na obisk pisatelja Vitana Mala. Do tega obiska smo zelo hvaležni tovarišicam Kržanovi, Lebanovi in Poravnetovi, ki so se zelo trudile za pisateljev obisk. Dne 10. maja smo v učilnici zemljepisa

pričakali obisk Vitana Mala. Na začetku je tovarišica ravnateljica razdelila vsem, ki so prebrali knjige, bralne značke. Na začetku srečanja s pisateljem so nam učenci prebrali nekaj svojih del, nato pa prepuščili besedo pisatelju. Pripovedoval nam je o svojem delu in življenju. Spoznali smo ga поблиže. Znano nam je bilo le nekaj njegovih del in film Sreča na vrhovi. Po poklicu je snemalac. Predstavil nam je svoje delo. Podrobne-

je nam je predstavil svojo knjigo Sreča na vrhovi. Pisatelju smo zastavili nekaj vprašanj, na katera nam je rad odgovoril.

Na naši šoli je nekaj učencev, ki je prebralo potrebne knjige za bralno značko, vseh osem let. Te še čaka posebna nagrada – ogled predstave v gledališču.

Za nižjo stopnjo je bila na naši šoli pisateljica Kristina Brenkova. Šolo je obiskala 10. aprila.

Pisateljev obisk nam je bil zelo všeč, saj smo imeli veliko priložnost za pogovor s pisateljem. Zelo smo mu hvaležni za njegov obisk.

Urbas Marjan, 8-a
OŠ Martin Koželj Dob

Komunalni prazniki

O varstvu okolja je bilo že nekaj izrečenega in tudi napisanega, toda kot kaže – se nam v praksi veliko hitreje zatakne, kot bi se nam lahko. Vzemi kot posebno štrleč primer odvoz smeti med letošnjimi prvomajskimi prazniki. Smeti Komunalno podjetje Domžale preprosto ni odvažalo, oziroma je meni nič tebi nič preskočilo tedenski odvoz. Vsega tega niti ne bi pisala, če se mi ne bi celo na komunalnem podjetju čudili, kako to, da je to sploh problem: Če so prazniki, so pač prazniki in konec besedi. Meni pa se zdi, da na Komunalnem podjetju vse skupaj le nekoliko preozko pojmujejo. Kako bi bilo, če bi za praznike izklopili tudi elektriko, zaprli vodo, prenehala bi oddajati radio in televizija; da bi se torej nasploh posvetili samo praznikom in počitku.

Sicer pa pojdemo od začetka! Kljub mojim telefonskim urgencam, se komunala ni kaj dosti zmenila, da bi bilo treba – recimo s kakšnim dnevom časovne zamaknitve – pobrati smeti. Pozanimala sem se, kako je to urejeno z občinskim odlokom, v odloku pa jasno piše, da se smeti odvažajo tedensko, pa če je vmes kakšen praznik – največ v Jugoslaviji praznujemo le dva dni, kot vemo – se dan odvoza pač premakne po tej logiki, ne pa preskoči cel teden. Seveda pa bo treba uslugo kljub temu plačati, kakor da je bila narejena, kar pomeni, da bomo uporabniki plačali nenarejeno delo.

In ko smo ravno pri denarju, lahko z žalostjo ugotavljamo, da so komunalne usluge v domžalski občini več kot 100% dražje kot na primer v kamniški, kjer prav tako pobirajo po oddaljenosti krajevnih skupnosti in ne drži mnenje tovariša s komunale, ki je trdil, da Kamnik pobira smeti samo v središču strnjene naselja. V Kamniku stane pobiranje smeti 112 dinarjev mesečno, v domžalski občini pa imamo to urejeno po kvadratnem metru gospodinjstva, kar pa v srednje majhnem, ne velikem, gospodinjstvu znese najmanj še enkrat več.

Glede odvoza smeti med prazniki pišem pravzaprav zato, ker se bomo prav gotovo kaj kmalu spet srečali s podobnim primerom in si zato želim, da bi delavci Komunalnega podjetja vseeno razmislili, kako bi se to dalo bolje rešiti. Razumemo, da je večina delavcev iz južnejših republik in da grede za praznike domov, toda kakšna rezerva verjetno mora biti, sicer pa naj to rešujejo za to odgovorni delavci, ki so za to tudi plačani. Če mi plačamo uslugo, potem tudi pričakujemo, da je narejena. Razmislite, prosim!

Ker je bilo v eni izmed prejšnjih števil Poročevalca tudi objavljeno, naj pišemo pripombe, ki nas tarejo v zvezi s komunalnimi uslugami, naj dodam tudi glede smetnjakov. Nekajkrat smo že dobili obvestila, da

naj s smetnjaki ravnamo lepo, ker nam ne bodo prazniki iz poškodovanih smetnjakov. Lepo vas prosim, dragi delavci v Komunalnem podjetju, le kateri lastnik pa sam stolče smetnjak! Interes vsakega lastnika je, da bi trajal smetnjak čim dlje, posebno ob današnji ceni smetnjaka, ki je okoli sedemsto starih tisočakov. Verjetno bi bilo stokrat pametneje opozoriti delavce, ki ravnavajo s smetnjaki, naj delajo z njimi lepše, ne pa, da jih mečejo po tleh, da jih puščajo sredi ceste, da nasploh ravnavajo z njimi neprimerno. Gotovo se se o tem že veliko tudi sami pogovarjali, vsekakor pa je sveta resnica, da še nisem videla lastnika, da bi razbijal svoj smetnjak!

Ob tem smo tudi lastniki sjanovanjskih hiš v neenakopravnem položaju s tistimi iz stolpnice, saj moramo mi sami kupovati smetnjake, druge pa oskrbujejo vi. Tudi mi bi bili izredno veseli, če bi komunala sama kupovala vse smetnjake. Bodite brez skrbi, tudi v tem primeru jih mi ne bomo razbijali.

Glede odvoza kosovnega materiala pa tole: Kontejner za večje kose v vseh teh dvanajstih letih, odkar imamo hišo v Mengšu, še ni stal v Medvedovi ulici, kljub večkratnim intervencijam. Sami odvažamo zato ves odvečni material v jamo na Duplico, toda vsi te možnosti nimajo, pa tudi precej draga je. Kontejner bi bil občasno zaželen prav v vsaki ulici, kjer je recimo več kot petnajst hiš. Medvedova ulica ga resnično še ni videla...

Sicer pa ni bilo veliko bolje glede pluzenja snega pozimi, ko je bila naša ulica zorana spontano ali po načrtu le enkrat, drugače pa smo morali vedno urgirati in bomo komalu na glasu najbolj sitne ulice, in to samo zato, ker je Medvedova preprosto spregledana, kakor da je ni, pa čeprav smo že pred dvema leti zapisali, da je vidna celo iz letala Človeku se zdi že skoraj neumno, da prosi za usluge, ki bi morala biti storjena v vsakem primeru, povrh pa tudi plačana. Ker sem prišla iz kamniške občine, moram žal še enkrat ugotoviti, da v Kamniku sneg ni problem, celo vsega so zvozili iz mesta v nekaj dneh, v Mengšu pa smo dolgo hodili po pločnikih po velikih kupih oziroma kar po cesti, dokler ni pomagalo sonce.

Upam, da boste vse te pripombe vzeli dobronamerno in jih v prihodnje tudi upoštevali. Menim, da smo vsaj glede odvoza smeti in pluzenja snega ter občasnega dostavljanja kontejnerjev v takšni fazi organiziranosti, da bi lahko to tekle popolnoma nemoteno. Tako bi odpadla tudi večna telefoniranja in „dokazovanja“ da nekeje gre, drugod pa rado zaškriplje. Komunalnih praznikov si prav nič več ne želimo, posebno tudi za to ne, ker jih bo treba celo drago plačati.

Sonja SIVEC

VRTNA VESELICA V SPODNJIH LOKAH

Vaški odbor Spodnje Loke – Žirovše prireja v soboto, 15.6. in v nedeljo 16.6.1985 vrtno veselico v Spodnjih Lokah. Prireditev, na kateri so pripravili bogat srečelov, se bo pričela:

v soboto, 15. 6. ob 19. uri
v nedeljo, 16. 6. ob 16. uri.

Na sobotni veselici bo igral ansambel Poljanšek, na nedeljski pa ansambel Tineta Stareta.

Prireditelj – vaški odbor, se je posebno skrbno pripravil na pogostitev obiskovalcev veselice, zato vas vabijo, da preizkusite, če so bili pri pripravi jedalnice in pri izbiri pijače uspešni.

Pridite, vabijo vas v Spodnje Loke.

Pohodnik Tone Ahčin z družino ob 1000. pohodu na Rašico, 2. 5. 1985

Nevsakdanji podvig Toneta AHČINA:

Tisoči pohod na 631 m visoki Koščev vrh na Rašici

V četrtek, 2. maja 1985 je 59 letni Anton Ahčin iz Domžal iz Stobljanske ulice na Pridavki, opravil svoj tisoči pohod na Rašico. Prav je, da tega izrednega hodca, hribozlačca in vojaškega vojnega invalida malo bolj predstavimo, kajti s takim podvigom se ne more pohvaliti prav gotovo nobeden Domžalčan. Ta tisoči pohod je opravil v času od leta 1976 do 2. maja 1985. Pa mi prosim malo več povejte o vašem življenju.

„Rojen sem bil leta 1926 v majhni kmetiji v vaši Okrog v Tuhijski dolini pod Menino planino. Osnovno šolo sem tik pred vojno končal v Špitaliču. Ko sem bil star 15 let se je pričela vojna. Že s 17 leti leta 1943 sem vstopil v Savinjski odred. Ob formiranju Šlandrove brigade na Siplu v avgustu leta 1943 sem se vključil v to brigado. S to brigado smo šli preko Murovce na Dolenjsko. Ob kapitulaciji Italije sem po formiranju XII. brigade NOUB prišel v to brigado in bil tu do aprila leta 1944, ko sem bil težko ranjen ob napadu na vlak med Šmarjem in Grosupljem. Zdravil sem se v bolnici Zgornji Hrastrnik v Kočevskem Rogu. 22. aprila 1944 mi je amputiral levo roko nad laktjo dr. Janez Milčinski-Peter. Težji ranjenci smo iz Babnega polja bili prepeljani v Bari, od tam pa v Quassano, Altamuro, nazadnje pa v Gravino. Iz Gravine so nas s transportno ladjo za novo leto 1945 prepeljali v Split. Nato smo prehodili Dalmacijo od Zadra do Dubrovnika, da smo se preživeli, kajti za hrano je bilo v tem težko. Ob koncu vojne 9. maja 1945 sem bil v Novem Sadu v transportu namenjenem v Slovenijo, s katerim smo se pripeljali v Maribor. Tu so nas razporedili na razna komandna mesta v Dravograd, v Slovenske Konjice, od tam pa v Ljubljano, kjer sem bil krajši čas v Invalidskem domu v Trnovem. V septembru leta 1945 sem bil na predsedstvu vlade SRS in krajši čas delal tečajje. Nato sem se zaposlil na državnem posestvu na Bokalah, kjer sem bil knjigovodja. Od tam sem šel na Žovnem pri Braslovcah od tam pa na državno posestvo Vrtačo pri Semiču. Nato sem dobil delo pri Glavnem odboru invalidov v Ljubljani.

Tu sem bil zaposlen dobrih 14 let, do združitve Glavnega odbora ZB in Glavnega odbora Zveze vojaških vojnih invalidov Slovenije. Od tam sem šel k založbi Borec k TV 15 in tu delal do upokojitve leta 1971 v svojstvu statusa borca z beneficiranim stažem in dvojno dobo v času NOB. V Domžale smo se preselili iz Ljubljane v letu 1957. Leta 1952 sem namreč po dražbi kupil hišo nekdanjega brusača Toplaka v Stobu na Pridavki, ki je bila potrebna temeljite obnove.

Leta 1948 sem se poročil s Pavlo Semurajc. V zakonu se nama je leta 1949 rodil sin Marjan.

Kdaj ste se navdušili za hojo v hribe?

„Še kot otrok sem rad hodil v hribe. Še ko smo bili v Ljubljani v letih 1948-1957 smo veliko hodili v hribe in veliko kolesarili. Kasneje ko smo urejali hišo za to ni bilo ne časa ne denarja. Pozneje sva oba z ženo

intenzivno hodila v hribe in to predvsem v nedeljah, jaz pa skoraj vsak dan. Letos 2. maja sem opravil tisoči pohod na Vrh narodnega heroja Staneta Kosca na Rašici, kjer stoji na 641 m visokem vrhu Dom rašičke čete. Ob tej priliki me je spremljalo cca. 30 prijateljev planince. Največja zasluga, da je bil ta moj ljubljani pohod tako svečan ima prijatelj Jurij Vulkan. Za pohod v obe smeri je približno 14 km, za kar rabim 3 ure in 45 minut. Za tisoč pohodov sem prehodil cca. 14.000 km in porabil 3.900 ur, to je 162 dni in 12 ur. Že prej sem opravil številne pohode na Rašico, vendar o tem nisem vodil evidenco. Pohode sem opravil takorekoč ob vsakem vremenu, razen v času močnih padavin, zadržal me ni niti sneg, pa čeprav ga je bilo do kolen.

Verjetno ste v času pohodov doživeli kaj posebno zanimivega?

„Lani 25. avgusta mi je presekal pot divji prašič, priznati moram, da mi ob tej priliki ni bilo posebno prijetno. Jeseni velikokrat vidim tudi game in to v času, ko zapade prvi sneg. Vedno ne hodim po istih poteh, največkrat sem na teh pohodih sam.“

Kako se pa spominjate vašega tisočega pohoda?

„Omenil sem že, da se je pohoda udeležilo cca. 30 planincev. Ob tej priliki sem prejel tudi številna priznanja. Jurij Vulkan, ki je imel pozdravni govor je napisal pesem s številnimi verzi s podpisom vseh udeležencev. Na plaketi je bilo napisano: „Že 1000 krat tu gori bil, se zraka svežega naučil, Domžale – Rašica, kar čez Dobeno utrujen nobeden, on, ne koleno. S stolpa pregledal vse štiri strani, čudovita narava, pred njim vse leži, ljubitelj lepote, domovine, planin, ta hribozalec je dragi naš Tone Ahčin. Vrh Rašice v maju 1985. Prijatelji!“ Planinsko društvo Rašica mi je podelilo zlati znak s plaketo, Planinsko društvo Delo Ljubljana mu je dalo posebno priznanje in značke, Občinski odbor ZB Domžale mi je poklonil knjigo Jožeta Vidica „Krik v Dragi“ s posvetilom, Dare Leban je izdelal plaketo v obliki medalje, tajnica TD Rašica tov. Mira mi je dala miniaturne pesmi v velikosti 3,5 x 5 cm. Komisija Po poteh spominov pri Občinskem odboru ZB Domžale mi je podelila zbirko raznih prospektov. Zares, ta spominski pohod mi bo ostala še dolgo v spominu.“

Tone Ahčin pa ni opravil le tisoči pohod na Rašico. Pot spominov NOB sta z ženo prehodila že 22 krat, na Triglavu je bil že 9 krat. Velikokrat je prehodil Julijce in Kamniške planine, opravil zimski pohod na Stol, bil je pa tudi v Italijanskih Dolomitih. Ima tudi številna priznanja med drugim Orden dela s srebrnim vencem, Orden republike z bronastim vencem, Medaljo za hrabrost, Orden zaslug za narod, Srebrni znak OF, pred dnevi je prejel tudi spominsko plaketo občine Domžale.

Tonetu Ahčinu želimo, da bi še naprej tako pridno hodil na Rašico in da bi obhodil še veliko predelov naše lepe Slovenije.

Tone Ravnikar

Razstava likovnih del akademskega slikarja Jakoba Bazlja

Zastopnike mladih harmonikarjev, ki so vnovič potrdili svojo kakovost, prejmeta priznanje za enega prejšnjih uspehov.

Glasbena šola Domžale

Nov uspeh harmonikarskega orkestra glasbene šole Domžale

V Pulju je od 16. do 19. maja potekalo XXI. srečanje harmonikarskih orkestrrov in solistov. Orkester Glasbene šole Domžale se je predstavil v skupini orkestrrov, kjer je nastopalo 46 večjih in manjših sestavov iz Jugoslavije, Italije, Avstrije in Nemčija. Tokrat so učenci pod vodstvom Majde Golob pripravili dve deli: Sonatino v 4. stavkih avtorja H. Langa in skladbo Srečanje slovenskega skladatelja Primoža Ramovša, ki so jo v Pulju prvič javno izvedli. 15. članski domžalski orkester, dobitnik Zlate Kersnikove plakete za leto 1984, je tudi v družbi starejših glasbenikov, harmonikarjev ponovno potrdil svoje tehnične in muzikalne kvalitete. Strokovna žirija je za zaključni svečani koncert, ki je bil v dvorani Doma JNA izbrala poleg najboljših solistov tudi tri najboljše harmonikarske orkestre in to iz Beograda, Novega Sada in Domžal.

V času od 27.4. do 5.5.1985 je bila v prostorih Kulturnega društva Miran Jarc na Studencu pri Domžalah odprta razstava likovnih del akademskega slikarja Jakoba Bazlja. Domačini so prostore novega likovenega razstavišča, ki poleg društvenih prostorov služi tudi tej novi dejavnosti, napolnili do zadnjega kotička. Uvodoma je v imenu ZKO in Kulturne skupnosti Domžale spregovoril predsednik Zveze kulturnih organizacij Domžale Slavko Pišek, ki je poudaril velik pomen tega razstavišča za sam kraj. To je bila za razstavo domačina Jožeta Stražarja, ki živi in dela na Švedskem, že druga razstava.

72 letni profesor in akademski slikar Jakob Bazelj je študiral na akademiji za likovno umetnost v Zagrebu, študij pa končal po vojni v Ljubljani. Od leta 1951 do upokojitve je služboval na učiteljskihi v Ljubljani kot profesor likovne vzgoje. Kot takega ga imajo tudi številni nekdanji dijaki z našega območja v lepem spominu. Ob otvoritvi razstave je nastopil Oktet bratov Pirnat, pesnik in gledališki igralec Tone Kunter, citre pa je igrala Tanja Zajc z Vira. Obisk je bil v teh nekaj dneh, odkar je bila razstava na Studencu izreden, saj si je likovna dela ogledalo preko 600 obiskovalcev, kar je za ta kraj izredno.

Morda le nekaj zapisov iz knjige vtisov. Najlepše so seveda misli pesnika in gledališkega igralca Toneta Kuntnerja: „Danes bi

moral naslikati dekleta v tej pomladi, može v tem poletju, starce v tej jeseni, kajti drugič bodo drugi ljudje, drugi ljudje in drug svet. Ob lepi razstavi v lepi dolini Moravški.” Marta je zapisala: „Lepo. Vsakokrat, kadar mi pogled uide na ta čudovita dela se vpraša: „Le zakaj v ljudeh prepričanje, da tega njim ni treba?” Želim, da bi si zato razstavo ogledal vsak krajan tega kraja. Bili bi kulturno bogatejši za eno spoznanje umetnosti več. Prepričana sem, da je narejen prvi korak, zato vprašanje „bodočnosti kulture” ni več vprašanje. Božena Jerman pa je zapisala: „Slike so nekaj čudovitega, nenavadnega, nekaj kar ustvari umetnik iz zmešnjave sveta in čutenja svoje duše in ko jo ustvari, ni dano vsem, da bi jo razumeli. Lepo je vse, kar nam je

všeč. Mara Fakin iz Ljubljane pa je zapisala: „Če sredi tega obnorenega današnjega sveta srečaš ljudi, polne ljubezni do umetnosti in želja, da vse to svoje navdušenje in občudovanje lepote prenašajo na vse nas, je to res nepopisno toplo doživetje. Zato vsen članom Kulturnega društva Miran Jarc iskreno hvala z željo, da s to svojo doživetje vemo nikdar ne prenehajo. Našemu prijatelju prof. Bazlju Jaki – pa za razstavljeni dela – ki so polna njegove duše – iskreno čestitke in topla zahvala.”

Dragi Jeretina je zapisala: „Umetnost je že od nekdaj človeka duhovno krepila in mu omogočila, da se je v najhujših trenutkih ohranil in duhovno okreplil. Tudi vaš sliki prof. Bazelj in vaša umetnost, ki jo podajate z značilnimi barvami in figurativno vpliva na človeka. Kot rdeča nit se v vaših slikah prepletata svetla-spontana otroška igrivost, idilika narave; na drugi strani pa temna naveličanost življenja. Hvaležna sem vam za čutenje vaše umetnine in za lepe spomine na dijaška leta.”

Razstavo si je med drugim ogledal tudi slikar in kipar Janez Boljka in njegova žena kar je za škocjansko društvo še kako pomembno.

Društvo želi poleg panojev, ki jih je sedaj nabavilo za prirejanje razstav urediti še luči, s čimer bo razstavni prostor še bolj privlačen. S svojim prostorom, ki služi tudi likovni dejavnosti bodo člani KUD Miran Jarc Škocjan pravgotovo pritegnili še več ljudi v ta predel naše domovine, ki leži na robu prelepe Moravske doline.

In še to, z razstavo pa niso bili zadovoljni le obiskovalci pač pa tudi vsi od slikarja Jakoba Bazlja, pesnika in igralca Toneta Kuntnerja, okteta bratov Pirnat in mlada citraška Tanja Zajc. Domačini pa že sedaj težko pričakujejo novo razstavo, ki bo jeseni.

Tone Ravnikar

Mengeška godba se je odlično odrezala

Zveza kulturnih organizacij Slovenije, Združenje pihalnih orkestrrov, Delavski dom Edvard Kardelj, Zveza kulturnih organizacij Maribor in Cankarjev dom Ljubljana so ob 40-letnici osvoboditve in ob evropskem letu glasbe priredili v Mariboru 8. tekmovanje pihalnih orkestrrov Slovenije v koncertnem programu. Mengeška godba je na tem tekmovanju dosegla srebrno priznanje, 296,5 točkami pa je bila tudi najboljša v občini in tudi na širšem prostoru. Ob tem lepem priznanju, ki je prišlo po 100-letnici mengeške godbe še kot dodatna vzpodbuda k delu in potrditev dosedanje poti, sem zbral naslednje tri izjave:

Franci Lipičnik, dirigent Mengeške godbe: Tovrstno tekmovanje je vsake dve leti. Gre za tri težavnostne stopnje. Mi smo se odločili za drugo, ker vemo, koliko zmoremo doseči. Zaigrali smo tri skladbe in sicer Vinka Štrucla Zlatorog, Janija Goloba Slavnostno uverturo in Willyja Löfflerja ARTisten Show. Na tekmovanje smo se resno pripravljali, prav tako pa smo izredno zavzeto jemali samo tekmovanje, zato tudi uspeh ni izostal. Šest let že delam z mengeško godbo in to je še ena potrditev, da delamo pravilno, čeprav moramo doseči še več. Vzdušje po tekmovanju je bilo prijetno, dobro je tudi, da se godbeniki med seboj pogovorimo in predebatiramo program.

Lojze Pišek, predsednik MG: Uspeha smo seveda izredno veseli. Ne bi se radi preveč hvalili, toda za 3,5 točke smo bili tokrat boljši od Domžalčanov, kar je za nas nova vzpodbuda in tudi velika odgovornost. Franci Lipičnik je v teh letih resnično veliko naredil, predvsem pa je godbo močno močno pomladil. Upam, da bo šlo tako ali še bolje tudi vnaprej.

Franc Kompare, animator: Mengšani živijo s svojo godbo. Ko smo odhajali v Maribor, so nas prišli pozdravit k avtobusu in nam zaželeli veliko uspeha. Ko smo se vrnili, so bili o uspehu že obveščeni. Lepo je igrati v taki godbi, kjer so člani tako močno povezani s krajem kot v Mengšu in seveda tudi obratno: krajani živijo z nami!

Ivan Sivec

Literarni kotiček

SLEVEC MARIJAN

Ljubezen, ti si ...
Ljubezen, ti si tolažba,
hvaležnost
in sladkost.

Ti si bolečina,
nemir,
hrepenenje
in bridkost.

Ljubezen, ti si dotik nežnih misli,
žejnih pogledov
in toplih rok.

Ti si razočaranje,
samota,
žalost
in jok.

Ljubezen, ti si božanje,
šepet
in poljub.

Ti si pričakovanje,
nestrpnost
in obup.

ODMEVI:

Ljubezen, ti si ... bi lahko poimenovali definicijska pesem. /Definicija po Verbincu – vsebinska določitev pojma/. Oblika pesmi je umetelno narejena, privlačna. Besede so izbrane iz notranjih občutkov, zato hitro pritegnejo pozornost bralca.

Bogdan

Nič novega, to že ptiči zvrholijo ... bi rekel kak ugleden kritik, pa kaj, ko smo še taki, ki še vedno radi poslušamo zvrčenje ptic, čeprav je vedno enako.

Pesem je oblikovno in ritmično dodelana, vsebinsko pa je preveč dorečena in direktna. Marsikaj bi se dalo povedati indirektno – med vrsticami – kar bi bralcem pustilo možnost „aktivnega branja“, pesem pa bi imela kakšno kakovostno točko več.

Jure

„AVTOSERVIS DOMŽALE“, p.o.
Komisija za delovna razmerja

o.g.l.a.š.a
naslednja prosta dela in naloge:

- 1) 5 AVTOKLEPARJEV
- 2) 2 AVTOLIČARJA
- 3) 1 KLJUČAVNIČAR

Pogoj za zasedbo:

Končana ustrežna poklicna šola in uspešno opravljeno poskusno delo 45 dni, zaželeno delovne izkušnje in odslužen vojaški rok.

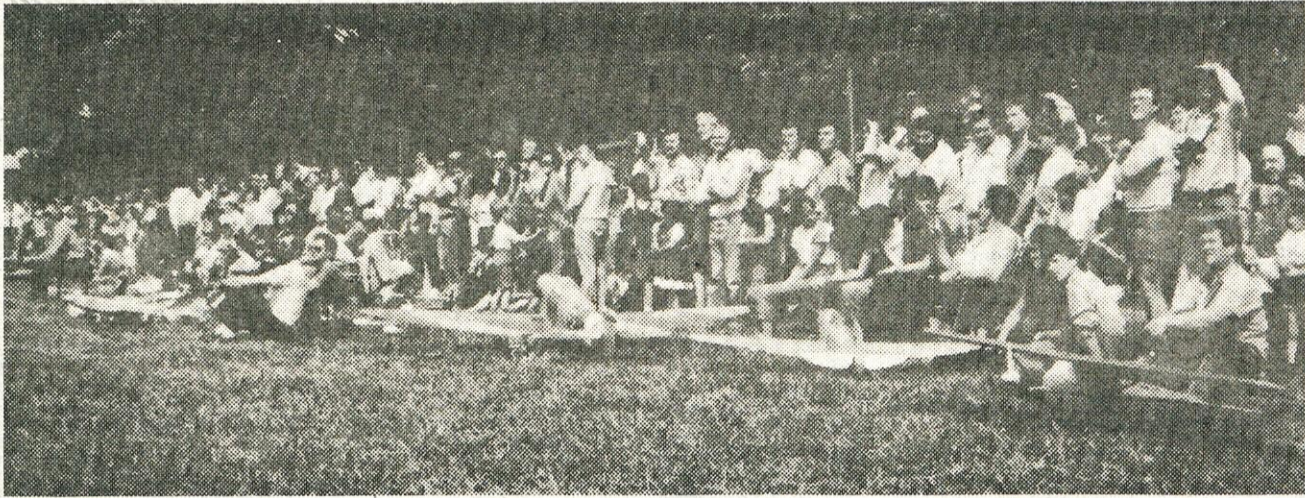
- 4) 2 MONTERJA

Pogoj za zasedbo:

Končana dve letna poklicna šola po zakonu o srednjem šolstvu, uspešno opravljeno poskusno delo 45 dni, odslužen vojaški rok.

Pisne ponudbe z dokazili pošljite v 8 dneh po objavi na naslov: „Avtoservis Domžale“, p.o. 61230 Domžale, Ljubljanska cesta 1. O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh.

Množica gledalcev, kolikor se jih še ni zbralo na podobni prireditvi v občini.

Malo modelarsko letališče — velika mednarodna prireditev

V nedeljo, 26. maja so že zgodaj zjutraj amaterji modelarskega društva Modra Ptica z Vira s predsednikom Jankom Nagličem začeli z zadnjimi pripravami za VELIKI MEDNARODNI MITING. Za to nedeljo je bil napovedan imeniten miting naših modelarjev, ki sami izdelujejo daljinsko vodene modele vseh vrst letal — od najlažjih jadralnih, vojaških in velikih potniških letal; seveda v miniaturni obliki.

Urejali so modelarsko vzletno stezo dolgo 90 metrov in široko 11 metrov, kakor to zahtevajo tehnični predpisi za miniatura letališča. To letališče je postavljeno na zelo ugodni točki in sicer na zemljišču, ki meji na tri naše krajevne skupnosti, Dob, Vir in Radomlje; zlasti slednja je veliko pomagala pri gradnji steze. Pripravili so morali vse, da bi prvi mednarodni miting potekal v najlepšem redu. Gledalci so začeli prihajati že od sedme ure dalje. Tako se je do pol devete nabralo ob vrvi, ki je ločila gledalce od vzletnih površin cca 3500 gledalcev, kar je rekord, ki ga na takih dosedanjih prireditvah še nismo dosegli.

Mednarodni miting v vodenju letalskih modelov z radijskim upravljanjem je pripravilo modelarsko društvo „MODRA PTICA“ Vir-Domžale pod pokroviteljstvom „OBRTEGA ZDRUŽENJA — „DOMŽALE“, ki je tudi gmotno pomagalo izvesti to zahtevno nalogo.

Za miting se je prijavilo več ekip in sicer iz Avstrije, Italije, Čehoslovaške in Nemčije, kakor tudi društva iz Slovenije.

Za miting je bilo pripravljeno 23 različnih modelov, nastopilo pa jih je v uradnem delu mitinga 20. Za pred začetkom uradnega dela smo videli zares zanimivo eksebido modela — helikopterja, velikega zrnja na motorni pogon — poganjal ga je avtomobilski motor „TRABANT“.

Uradni del mitinga je začel predsednik modelarskega društva „Modra Ptica“ tov. Janko Naglič s tem, da je pozdravil vse nastopajoče posebno modelarje s Slovenske Koroške, kateri že nekaj let prihajajo na naše mitinge. To je zelo pomembno saj je znano, da je modelarstvo v sosednji Avstriji zelo dobro razvito, dalje modelarje iz Čehoslovaške, ki so se prvič udeležili našega mitinga v Domžalah. Med mnogimi navzočimi gosti sta bila tudi predsednik Skupščine občine Domžale tov. Karel Kušar in predsednik OK ZKS Domžale tov. Lado Škrjanec.

Predsednik SO Domžale je v svojem pozdravnem govoru dejal, da je zlasti pomembno to, da se tudi organizacije tehnične kulture v naši občini udeležujejo vseh oblik manifestacij in jih pozivljajo s svojimi nastopi. Po pozdravnem govoru predsednika SOB Domžale se je začel mednarodni miting letalskih modelov, v katerem je nastopilo 20 modelarjev. Videli smo nizkokrilna, visokokrilna letala in letala drugih izvedb, katerih nastop so gledalci zbrano spremljali in jih tudi nagrajevali z aplavzi.

Zelo zahtevne vaje so izvajali modelarji s Slovenske Koroške oziroma Avstrije in Čehoslovaške, moramo pa reči, da tudi naši modelarji niso bili nič slabši. V odmoru je prireditelj MODRA PTICA pripravil za najmlajše gledalce in udeležence do sedem let starosti lepo igrice: „Gremo se slepe miši“, za katero je Ljubljanska banka — temeljna banka Domžale darovala pet hranilnih knjižic za najboljše v tej igrici. Navdušenje med najmlajšimi je bilo enkratno.

V drugem delu mitinga smo bili priča nastopu vrhunskih modelov posebno modelov, ki so v drugi svetovni vojni odigrali pomembno vlogo. Miting sta zaključila amaterja — modelarja z helikopterjem in zmajem, ki ga je poganjal trabantov motor. Povedati moramo, da so gledalci še nenehno prihajali, tako, da se jih je zbralo do

imajo asfaltiranje in podaljšanje vzletne steze, kar pa bo mogoče le s pomočjo širšega kroga. Prepričani smo, da bo naslednji miting že izveden na asfaltirani stezi.

ing. Miha Pavlič

POROČILO O IZVEDBI STRELSKEGA TEKMOVANJA

Vrsta tekmovanja: Prvenstvo občine Domžale v streljanju na glinaste golobe za člane lovskih družin za leto 1985.

Organizator: Skupščina občine Domžale.

Izvajalec: Lovska družina Mengeš
Kraj in čas tekmovanja: Nedelja, 19.5.1985 pri lovski koči LD Mengeš.

REZULTATI:

EKIPNO:

1. LD Lukovica 49 golobov: Kersnik Mitja 17 golobov, Pavlin Janez 17 golobov, Kavka Tone 15 golobov.
2. SD Domžale 49 golobov: Kralj Franc 16 golobov, Pirš Rudi 16 golobov, Jarc Stojan 17 golobov.
3. LD Domžale 48 golobov: Kovič Marjan 20 golobov, Močnik Jože 18 golobov, Črnič Vlado 10 golobov.
4. LD Mengeš 47 golobov: Vavtar Jože 18 golobov, Pirnat Jože 15 golobov, Rakef Janez 14 golobov.
5. LD Pšata 43 golobov: Kovič Drago 14 golobov, Gabrič Milan 14 golobov, Vagaja Andrej 15 golobov.

POSAMEZNO:

1. Kovič Marjan LD Domžale 10+10 20 golobov
2. Močnik Jože LD Domžale 8+10 18 golobov
3. Jenčič Milan LD Domžale 9+9 18 golobov
4. Vavtar Jože LD Mengeš 9+9 18 golobov
5. Jarc Stojan SD Domžale 7+10 17 golobov
6. Kersnik Mitja LD Lukovica 10+7 17 golobov
7. Pavlin Janez LD Lukovica 9+8 17 golobov
8. Pirš Rudi SD Domžale 8+8 16 golobov
9. Kralj Franc SD Domžale 9+7 16 golobov
10. Vagaja Andrej LD Pšata 7+8 15 golobov
11. Kavka Tone LD Lukovica 8+7 15 golobov
12. Pirnat Jože LD Mengeš 8+7 15 golobov
13. Kovič Drago LD Pšata 6+8 14 golobov
14. Rakef Janez LD Mengeš 7+7 14 golobov
15. Gabrič Milan LD Pšata 8+6 14 golobov
16. Črnič Vlado LD Domžale 5+5 10 golobov

Letošnjega občinskega prvenstva se nista udeležili lovski družini iz Moravč in Ožbolt — Trojane. Čeprav je bila udeležba sorazmerno skromna, so bili rezultati dokaj solidni. Ekipa SD Domžale, ki je nastopala izven konkurence, je dosegla enak rezultat, kot prvo uvrščena ekipa LD Lukovica. V tekmovanju na izpadanje pa sta se odrezala tekmovalca zadnje uvrščene ekipe LD Pšata, Vagaja Andrej in Gabrič Milan tretji pa je bil Močnik Jože iz LD Domžale. Zelo je presenetil tudi tov. Peterka iz LD Mengeš, ki se je uvrstil na četrto mesto. Prvo uvrščena ekipa LD Lukovica je osvojila prehodni pokal SO Domžale in pokal, ki ga poklanja LD Mengeš kot organizator v trajno last. Prvo uvrščeni posamezniki pa so dobili medalje. LD Mengeš, se kot izvajalca tekmovanja najlepše zahvaljujemo. LD Lukovica pa je dolžna kot prvo uvrščena ekipa prireditvi tekmovanje v letu 1986.

Kovič

Kolesarski maraton v Dobu uspel

Kolesarski klub „Hrast“ iz Doba je zelo uspešno pripravil svoj prvi maraton, katerega se je udeležilo 327 kolesarjev. Proga je potekala po lepi Moravški in Tuhinjski dolini v dolžini 85 km. Prirediteljev ni imela tekmovalni, ampak predvsem množično-rekreacijski značaj kolesarjenja. Vsi kolesarji so progo prevozili v manj kot štirih urah najhitrejši pa v dveh urah in pol, čeprav je bila pot s tremi vzponi in številnimi serpentinami dokaj naporna. Vsi udeleženci so prejeli lične spominske medalje, najstarejša udeleženca Mari Perčič iz Kamnika in Ludvik Pangerc (Avtocommerce Lj.), kot tudi najštevilnejša ekipa Kamnika s 17 člani, pa pokale.

Maratonci so bili zelo zadovoljni z organizacijo maratona in izbiro proge, nekoliko manj pa le zaradi makadamskih odsekov predvsem med Dobom in Krtino, ki je v zelo slabem stanju. Organizator je poskrbel za okrepčanje na Trojanah in na cilju v Dobu. V spremstvu je bila tudi prva pomoč, ki na srečo ni imela dela in popraviljalnica za manjše okvare koles. Poskrbljeno je bilo za varnost kolesarjev še predvsem na cesti I. reda. Laskava priznanja so spodbudila organizatorja k še novim večjim podvigom, maraton kolesarjev v Dobu naj bi postal odslej tradicionalen.

Zelo mlad kolesarski klub Hrast — Dob deluje že dobro leto in pol v okviru Partizana Dob. Klub ima že čez 100 članov večinoma mlajših od 20 let. Lani je manjša skupina kolesarjev kluba prevozila pot „1000 km po Sloveniji“. V letošnjem načrtu imajo še vožnjo po Jugoslaviji od Rateč do Gevgelije skozi Kumrovec in ostale kraje s Titovim imenom po vseh naših republikah, v kolikor jim bo uspelo zbrati dovolj sredstev. Mladi kolesarji so poleg tega dosegli vrsto pomembnih uspehov na kolesarskih tekmovanjih po Sloveniji. Za uspešno delo v klubu sta poleg ostalih članov še posebno zaslužna neumorni predsednik Marjan Grčar in njihov mecen Ignac Župan.

Potrebno je še poudariti, da je prav kolesarski klub Hrast v svojem kraju močno razgibal ter osvežil in razširil športno dejavnost.

Stane Benkovič

Dobski kolesarski klub »Hrast« je pripravil množično prireditev kolesarski maraton. Na sliki: udeleženci maratona na Trojanah, ko so se obrnili v drugo smer — v Tuhinjsko dolino...

OBVESTILO IN VABILO BRIGADIRJEM — VETERANOM M D B !

Brigadirji — veterani mladinskih delovnih brigad iz Ljubljane (Občine Ljubljana — Center, Vič—Rudnik, Šiška, Moste—Polje in Bežigrad) smo od 3.4.1985 dalje organizirani v Mestni konferenci SZDL Ljubljana, kot poseben Odbor brigadirjev — veteranov MDB. Imamo svoj operativni odbor in svoj program aktivnosti. Med drugim smo sodelovali že pri gradnji Poti spominov in tovarništva in v Pohodu ob žici okupirane Ljubljane.

Letos poteka 40 let od prvih organiziranih mladinskih delovnih brigad — Krško polje, Ljubljana, Bohinj, v katerih je sodelovalo veliko število ljubljanskih mladincev in mladink ter pionirjev in pionirk.

Dogovorili smo se, da organiziramo 4. tradicionalno srečanje brigadirjev — veteranov MDB iz Ljubljane in okolice, na katerega pa seveda vabimo, tako kot v prejšnjih letih tudi vse brigadirje — veterane iz Slovenije.

Tradicionalno, 4. srečanje brigadirjev — veteranov MDB bo v soboto, dne 15. junija 1985 ob 9. uri v Rekreacijskem centru JEŽICA v Ljubljani (bivši „Štern“), Titova 260, do kamor vozi tudi avtobus mestnega potniškega prometa števil. 6 in 8 iz centra mesta.

Poskrbeli bomo za kulturni program, ples in razvedrilo.

Za gostinske storitve na srečanju bo poskrbljeno, stroške krijejo udeleženci sami.

Obvestilo o letošnjem srečanju je objavljeno samo v sredstvih javnega obveščanja. Prosimo, da na srečanje opozoriš tudi svoje znance, prijatelje in sodelavce — veterane, ki so to obvestilo — vabilo morda spregledali. Na srečanju naj se pri vходу javijo naši dežurni ekipi, da jih bomo vpisali v seznam.

Udeležencem bo na razpolago tudi posebna spominska značka srečanja in 40 letnice mladinskih delovnih brigad.

Za morebitne informacije v zvezi s srečanjem se obrnite na:

— Bruno THALER (Turistična poslovna skupnost Ljubljana, 61000 Ljubljana, Študentovska 3, telefon 061/325-650).

Iz izkušnje, da nam našega srečanja tudi slabo vreme ne more pokvariti, sploh pa ne letos, ko praznujemo 40 letnico mladinskih delovnih brigad, zato te v pričakovanju skorajnjega snidenja v Ljubljani pozdravljamo z brigadirskim HORUK!

Predsednik odbora:
Bruno Thaler, l.r.

Uspeli na državnem tekmovanju »Kaj veš o prometu«

Trening mladih strelk iz Trzina poteka tudi v slabem vremenu v trzinskem kamnolomu

Uspeh Trzinskih strelk – pionirki:

Prve v Sloveniji

Pred nedavnim je bilo v Murski Soboti slovensko republiško prvenstvo v streljanju s serijsko zračno puško. Doslej smo bili navajeni uspeha mladih strelcev iz TRZINA – članov SD Tine Kmetič. Na tem tekmovanju pa so presenetile predvsem mlade strelke, saj so presenetile celo svojega učitelja – trenerja in mentorja Franca Brečka. Seveda je bil njihov uspeh dovolj velik razlog, da smo jih obiskali na treningu.

Prvo mesto je bilo tudi dovolj velik razlog za to, da spoznamo članice zmagovalne ekipe.

TATJANA MUŠIČ, učenka, 13 let:

Skrbneje se posvečam temu športu šele 1 leto, nastopila pa sem na tako pomembnem tekmovanju prvič. Moram pa povedati, da me je mučila precej velika trema, tudi koncentracija je še moja šibka točka.

Doma so bili uspeha zelo veseli, saj sem se tega športa – kot prvega – zelo lotila. Pa tudi prispevali so mi k posebnim nagonikom, ki jih pri tem športu potrebujem.

Uspeh je tem večji, saj smo imele v strelkah iz Cerknice hude tekmice. Za vse nas je to velika vzpodbuda za naprej.

KARLA HABAT, učenka, 12 let:

Tudi jaz sem začela streljati pred dvema letoma, nisem pa edini športnik v družini, saj je bratranec Silvo uspešen tekmovalac v moto športu. Sama mislim, da brez vztrajnega dela ni nič, zato se trudim, da čimveč treniram. Le tako sem tudi na republiškem tekmovanju lahko dosegla najboljše rezultate. Če hočeš kaj doseči, se je treba marsičemu odpovedati, sama sem se tudi morala. Pazila sem sestri, pa kljub temu sem si našla čas za trening in tekmovanja, za kar starši dolgo niso vedeli. Uspeh je za vse nas velika vzpodbuda.

M. Brojan

IRENA PERNE, učenka, 13 let:

Streljati sem začela resno šele pred dvema letoma. Za to tekmovanje smo se zelo vestno pripravljale, tudi mene pa je na tekmovanju vendarle precej motila trema. Vesela sem še posebej, ker sem razveselila svojega očeta, ki je prav tako strellec in je prvi zvezni mojster. Ta naslov je dosegel na državnem prvenstvu. Ta uspeh pa bo tudi vzpodbudil sestro Andrejo, ki tudi začneja s strelstvom.

OBRTNIKI – ORODJARJI

Imamo proste kapacitete na elektrodnem elektroeroziškem stroju, ločni žagi ter 30 g brizgalnem stroju za plastiko. Grahek, Domžale, Prešernova 17/a.

AMD Mengeš prireja ob krajevnem prazniku Trzina – 29. junija 1985 ob 15. uri medobčinski moto super slalom v novem Trzinu (proga okrog vrtca). Nastopili bodo tekmovalci do 50 cm³, do 250 cm³, od 250 cm³ do 650 cm³ in nad 650 cm³.

Vabijo delavci AMD Mengeš in KS Trzin

Učenec Boštjan Svetlin je bil na republiškem tekmovanju »Kaj veš o prometu« tretji. Zato si je pridobil pravico, da tekmuje na državnem tekmovanju.

Državno tekmovanje »Kaj veš o prometu« je bilo v Pulji. Našo republiko so zastopali štiri učenci osnovnih šol. Eden izmed njih je bil učenec Boštjan Svetlin iz Osnovne šole Martin Koželj Dob pri Domžalah. Tekmoval je pod številko 19.

Tekmovanje je bilo 11. in 12.5.1985. Učenca je spremljal njegov mentor Franc Kovačič. Ekipe Slovenije je osvojila odlično peto mesto in je bil najuspešnejši v ekipi. S tem je učenec pokazal svoje prizadevanje pri učenju in je tudi opravičil vzgojno-izobraževalno delo na šoli na področju prometne vzgoje.

Učencu Boštjanu Svetlin in njegovemu mentorju Francu Kovačiču pripadajo čestitke in zahvala, saj sta uspešno zastopala našo občino na republiškem in nato še na zveznem tekmovanju »Kaj veš o prometu«.

LIST IZ DNEVNIKA

(Gospič, 18.10.1984)

Izteka se zadnji dan mojega obiska v Gospiču. Prenočevala sem pri zelo prijaznih ljudeh. Gospa je tako dobra z menoj. Danes mi je za zajtrk pripravila jabolčni zavitek. Spominja me na mojo staro mamo. Tudi ona je tako skrbela zame. Tako sem srečna, da sploh ne morem zapisati vseh besed. Saj nisem pričakovala, da se bo vse tako izteklo. Samo smejem se in v srcu mi kipi sreča.

Ne vem pa, če zares samo zaradi teh prijaznih ljudi. Mogoče... ne, verjetno sem se zaljubila. Naj ti ga najprej opišem, potem pa povem dogodek, kako sva se spoznala. Fant je star 15 let, dokaj lepe postave in rjavih las. Oči ima sivoplave, tako kot jaz. Z njim me je spoznala Barbara. Ime mu je Andrej. Odpravljali smo se v dom JNA, na ples, kamor so nas povabili tamkajšnji vojaki. Dolgo sva se pogovarjala, plesala in pila sok. Potem pa sem, ne vem, kaj me je prišlo, odšla ven in on z menoj. Noč je bila prelepa, vsa pravljicična, ena izmed tistih noči, ki jih zaljubljen človek nikdar ne bi mogel prespati. Ena izmed čudno lepih noči, ki jih človek ljubi, in nikdar ne pozabi nanje. Sprehajala sva se in si šepetala prijazne besede. Kmalu je veselje bilo končano in morala sva se posloviti. Izmenjala sva naslova, se spogledala in odšla vsak po svoje. V meni se je srce trgalo in solze so mi same polzele po licu. Noč je postala samo še pusta, vsakdanja, meglena... Oktobrska noč v Gospiču se je končala zame z nepozabnimi spomini, saj sem takrat doživela svojo prvo ljubezen. Bila sem zaljubljena in kitajski pregovor pravi: »Če si zaljubljen, ti je še opica lepa, pe pa nisi, ne pogledaš niti lotosovega cveta.« Leta misel kajne?

Nataša Velkavrh
OŠ Josip Broz Tito

TO SEM JAZ

Imam črne oči, svetle lase, moderne frizure, vendar ne rabim zato nič želeja.

Najraje se pogovarjam o tehnikah, saj me to področje zelo zanima. Rad sem vesel, če pa je treba, sem tudi važen.

Če se le da, sem zaljubljen, ker je tako bolj zanimivo v šoli in v družbi prijateljev. V sobi imam vse stene polepljene s posterji, tako da je mama že pošteno jezna.

Kadim še ne, tudi ne mislim, alkoholnih pijač ne pijem, tudi fiksiram se še ne, pa se tudi ne mislim.

Kadar kupujem čevlje, starša pravita, da imam čisto svojevrsten okus. Mogoče res, ne vem.

Rad jem, najraje dunajske zrezke in krompir. Prileže pa se tudi pijača.

Če me kdo opravlja, me to prav nič ne moti. Naj, če v tem uživa. Rad hodim v kino, a ne sam, najraje v dvoje.

Košarko treniram že od petega razreda naprej.

Ste me spoznali? Sedmošolec
OŠ Josip Broz Tito

»Ti si hudoben, nesramen, priljubljen«, pravi tovariš za tehniko. Jaz pa mislim, da je tak vsak od nas, ne samo jaz.

Včasih me zagrabi delovna vročina, včasih pa mrzlica, kar pomeni, da nekaj časa pridno delam, a potem posteno lenarim.

Rad nagajam, samo če nisem potem vpisan v dnevnik. Če pa sem, me mine vsa volja do nagajanja.

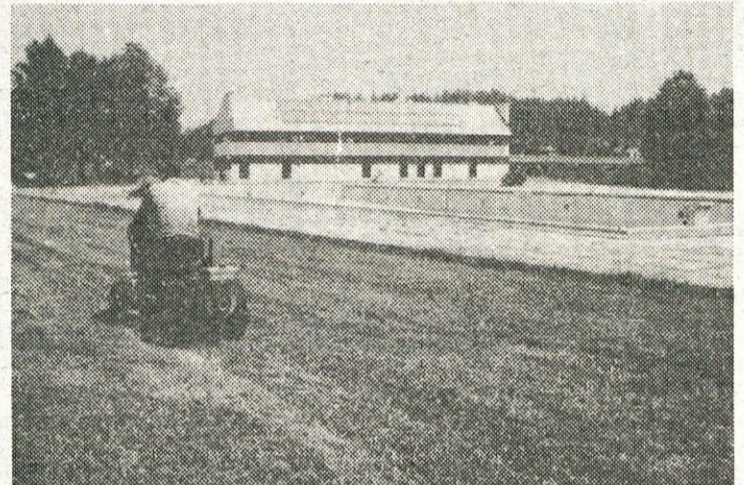
Ne maram učiteljev, kadar dobim »špon«, kakor da bi bili oni krivi za mojo slabo oceno.

Med poukom prežvekujem, kar učiteljem ni preveč všeč.

Sošolcem rad pomagam.

O dobrih lastnosti v tem letu še nisem veliko slišal, zato jih ne moram naštet, lahal pa tudi ne bi rad.

Včasih grem sam sebi na živce, včasih pa sem kar zaljubljen vase. Sedmošolec
OŠ Josip Broz Tito

Pred kopalno sezono se dogaja ob bazenu v Domžalah mnogo kaj...

Nekaj novosti v športnem parku:

Nov veter okrog bazena...

Vsak čas se bodo končala zunanja ureditvena dela v športnem parku, točneje v bližnji okolici bazena. Delavci GIP Beton so splinirali prostor pred kopalniščem, kjer bo urejeno asfaltno parkirišče za 30 do 50 avtomobilov in okoli 40 koles.

V sami stavbi, ki je bila zgrajena lani, bo poleg klubskih prostorov in slačilnic za športnike tudi 400 garderobnih omaric za obiskovalce kopalnišča. Vsakdo bo ob plačani vstopnini – 50 din za otroke in 100 din za odrasle – dobil tudi ključek za omarico. Kopalniški prostor bodo krog in krog ogradili z novo ograjo, medtem ko so grmovje že očistili, povečali zelene površine in posejali travo. Na samem kopalnišču bo NK odprl okrepčevalnico, nekakšen bife, ki bo odprt vsak dan od 8. ure zjutraj pa tja do 19-ih, tako kot bo odprto tudi kopalnišče. Za poletne večere pa na TKS Domžale obljublajo tudi glasbo, in če bo šlo, kakšen zabaven program oz. družaben večer. Ena večjih pridobitev pa bo vsekakor povezava klubskih prostorov, garderob in kopalnišča s centralnim stadionom pod bistriškim mostom. Tri metre široka pešpot bo atletom, nogometašem in ljubiteljem tenisa prihranila prečkanje prometne ceste proti Ihanu. In ko smo že pri tenisu, naj omenim še eno novo pridobitev: zraven obstoječih, gradijo dvoje novih teniških igrišč.

Za obnovo samega bazena letos ne bo več časa – bazen bo odprt okrog 15. junija, pa tudi ne denarja – samo za omenjena dela bo morala ZTKO občine Domžale oz. TKS Domžale odšteti najmanj 6.600.000 dinarjev. Zamenjali pa bodo vsaj dotrajane plošče okrog bazena ter popravili betonsko obrobo. Prav tako zagotavljajo, da bodo letos čistilne naprave delale nepretrgoma, kar pomeni 15 odstotkov zamenjane vode v enem dnevu.

Z ureditvijo otroškega igrišča letos na žalost še ne bo nič, da bo zato prednostna naloga v naslednjem letu. Takrat nameravajo povečati tudi število sončnih zbiralnikov na strehi. Tako zdaj ogrevajo klubske prostore, v bodoče pa nameravajo tudi vodo v bazenu. Njeno temperaturo bi tako dvignili za 2 do 3 stopinje in s tem kopalno sezono podaljšali za mesec dni.

Prav tako, po besedah Marjana Gorze, tajnika TKS Domžale, nameravajo v naslednjih letih preurediti prostor med kopalniščem in reko Bistrico v kamp, v njegovem sklopu pa bodo gradili tudi teniška igrišča.

Ob tako velikih načrtih želimo le, da bi v bodoče širša družbena skupnost pokazala večji posluš za telesno kulturo, predvsem pri povečanju sredstev – tako za vzdrževanje že obstoječih objektov kot za graditev novih. V nasprotnem primeru bodo vse želje in načrti – ostali le želje v oblakih.

V. K.

Denimo tole: prostor okrog novega objekta – stavbe športa bodo (so) nanovo prekrili s ploščami...

Mali oglasi

Zaposlim slikopleskarja z odsluženim vojaškim rokom. Informacije na tel. 737-355.

Prodajam moped Avtomatic Silver Bulet, izvojni model, letnik X/83, zelo dobro ohranjen. Cena 9 M. Tel. 737-355.

Poceni prodajam otroški voziček Tribuna in otroško posteljico z jogijem. Avbelj Marinka, Prevoje 52, Lukovica.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike (tel. 737-278).

V varstvo vzamem otroka. Gostič Erika, Prevoje 100.

Za dopoldansko pomoč v Boutique „Čebelica Maja“ v Domžalah iščem študentko s smislom za modno oblikovanje. Interesente vabim, da se oglasijo v lokalno.

Za pomoč v šiviljski obrti iščem šiviljo s prakso. Zaposlitev je za nedoločen čas. Ponudbe v uredništvu Občinskega poročevalca - p.p. 20 Domžale, pod šifro: „Šivilja“.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi naše drage mame, babice in prababice

NEŽKE RIBIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo tako številno pospremili v njen zadnji dom, vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom ter znancem, vsem za izrečeno sožalje, za darovane vence in cvetje. Zahvaljujemo se vsem, ki ste kakorkoli pomagali v teh težkih trenutkih, dr. Đuriću in patronažni sestri Slavki pa za pomoč in tolažbo. Iskrena hvala Henriku Ribiču in Slavki Srenjšček za tako ganljiv poslovljni govor. Iskrena hvala gospodu župniku za dostojanstven cerkveni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoči: vsi njeni
Hrib, 9. maja 1985

ZAHVALA

Ob smrti naše mame, sestre, tete, tašče, babice in prababice

ANTONIJE KOVIČ
roj. Orehek iz Vrhopolja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje in nam izrekli sožalje. Iskrena hvala gospodu župniku iz Grobelj za lep pogrebni obred in tov. Antonu Peterku iz Kokošenj za tople besede slovesa ob odprtem grobu.

Zalujoči: vsi njeni.

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi naše drage hčerke, sestre in tete

TONČKE CERAR

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste jo v tako velikem številu spremili na zadnji poti in zasuli njen prerani grob s cvetjem. Posebno zahvalo izrekamo častnemu spremstvu v narodnih nošah, lukovskim pevcom, govornikom - ki so tako lepo orisali njen lik, sodelavcem DO Meso Kamnik-Domžale ter duhovnikom z Brda za lep pogrebni obred.

Zalujoči: vsi njeni
Lukovica, Domžale, Duplica, Celovec, Stuttgart

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi ljube žene in mame

MARIJE RAZBORŠEK
roj. Gabršek

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so nam izrekli sožalje, darovali cvetje in jo tako številno pospremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Hacetu in patronažnim sestram za nudeno zdravniško pomoč. Enako tudi g. župniku in pevcem za lepo opravljen pogrebni obred.

mož Alojz, hči Marija in sin Janez z družino

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi naše srčno dobre in skrbne mame

MARIJE TURK
roj. Vidic - ptt upokojenke

izrekamo prisrčno zahvalo vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih kakorkoli nudili pomoč in stali ob strani, nam izrekli sožalje, darovali cvetje, ki ga je imela tako rada in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Topla hvala dobrim sosedom in prijateljem za vso pozornost, g. župniku za lep pogrebni obred in plemenite besede, govorniku tov. Kosu za ganljivo slovo ob grobu, ZB KS za lovorjev venec, pevcem, praporščakom, gasilcem in P.T.T Lj. - TOZD Domžale.

Posebno zahvalo pa dolgujemo dr. Pippu in patronažni sestri Mojci za skrb in pomoč ob negi na domu.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njeni
Lukovica, maj 1985.

*Zdaj globoko pod zemljo
trudno truplo spi. Kako je domek
tvoj miran, tu utihne vseh viharjev
jeza, tu ne bo težav, ne ran,
prečuden mir v sencih vrb žaluj in križa!
Tvoj grob. Samota v duši moji. Mrak.*

V SPOMIN

ljubljeni nepozabni mami, teti, babici, omi

MARIJI SUŠNIK
iz Vrha nad Krašnje.

1. junija mineva 2 leti, odkar si me zapustila, za vedno odšla od mene.
Kamnik, maj 1985

ZAHVALA

Ob smrti naše nepozabne mame

PEPCE CERAR

izrekam globoko zahvalo vsem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje ali kako drugače pomagali. Posebno zahvalo dolgujem dr. Petru Cerarju in gim zdravstvenim delavcem ter delavcem Doma upokojenec, tovarni Induplati, ZZB Domžale, Horjakovim in Pirčevim, duhovniku za poslovljne besede.

Sin Vinko z družino.

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame, stare mame in prababice

IVANE BREZNIK
Lenartove mame iz Doba

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki ste nam nudili nesebično pomoč in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje ali kakorkoli drugače počastili njen spomin, nam pa izrekli sožalje.

Posebna hvala dr. Pevcu in patronažni sestri za nudeno zdravstveno pomoč. Prisrčna hvala g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred in tople besede; tov. Juteršek Slavu za govor ob slovesu, članom Gasilskega društva Dob za pomoč ter oktetu Tosama za lepo zapete žalostinke.

Vsem iskrena hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob težki izgubi dragega in skrbnega očeta

JANEZA PAVLIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti. Sorodnikom, sosedom, znancem, oktetu „Tosama“, g. župniku in Zvezi borcev - hvala.

Še enkrat iskrena hvala.

Žena Marija in sin Ivan.

Pomlad bo na tvoj grob prišla in čakala, da prideš ti in sedla bo na rosna tla in jokala, ker tebe ni.

S. Gregorčič

V SPOMIN

DRAGU SMERKE

19. junija mineva leto odkar te ni. Odšel si, nam pa ostaja bolečina in praznina. Pogrešamo te, ostal boš v naših srcih, do konca našega življenja. Hvala vsem ki stojite ob njegovem grobu.

Mami, sestra in Lunarjevi.

ZAHVALA

Tiho je odšla od nas naša dobra mama, babica in prababica

KATARINA GRČAR
iz Kosez 12 pri Vodica.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje.

Hvala vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo sosedom iz Prevoj za podarjeno cvetje in g. župniku za lepo opravljen obred.

Hvala.

Hčerka Mici z družino.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame, stare mame, tašče in sestre

ANGELE JAVORŠEK
rojene ŠMON
iz Soteske 8

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v najtežjih trenutkih nudili pomoč, izrekli sožalje, darovali cvetje in jo pospremili v tako velikem številu na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala dr. Đuriću in patronažni sestri Branki za nudeno zdravstveno pomoč. Prisrčna hvala g. župniku za opravljen pogrebni obred in pevcem za odpete žalostinke.

Vsem iskrena hvala.

Zalujoči: mož Jože, hči Elka, sinovi Jože, Mirko, Janez in snaha Mojca z družinami ter sestre in bratje.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega

JOŽETA RUČIGAJA
iz Srednjih Jarš

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečeno sožalje in darovano cvetje.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Cerarju, DO Slovenijales Radomlje, govorniku, praporščaku, pevcem ter g. župniku za opravljen pogrebni obred in tolažilne besede.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

*Pomlad bo na tvoj grob prišla
in čakala, da prideš ti
in sedla bo na rosna tla
in jokala, ker tebe ni.*

S. Gregorčič

V SPOMIN

METODU KONČANU

30. junija bo minilo leto, odkar te ni. Odšel si, nam pa ostaja bolečina in praznina. Pogrešamo te, ostal boš v naših srcih do konca našega življenja. Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

V 23. letu nas je mnogo prežgodaj zapustil naš dragi sin, brat in stric

JANEZ PIVC
iz Duplice.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečeno sožalje, darovano cvetje in za spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala Gasilskemu društvu iz Doba in njegovim sodelavcem DO Obrtnik Mengeš za izrečene besede ob njegovem grobu. Prav tako pa se zahvaljujemo g. župniku iz Šmarce za poslovljni obred. Še enkrat hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in nam izrekli sožalje.

Zalujoči: ata, mama, brata in sestra.

Duplica, Trnjava, Vir, Rodica, Topole.

ZAHVALA

Ob izgubi moje žene in naše mami

ALBINE SMOLNIKAR
rojene BREGAR
pletilske mojstrice

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, pomoč v dneih slovesa in darovano cvetje. Vsem, ki ste jo spremili na zadnjo pot, iskrena hvala.

Njeni: mož Maks, otroci Milan, Rado, Breda, Dragica in Andreja z družinami Depala vas, Domžale, Ljubljana, v maju 1985

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi naše ljubljene mame, stare mame, sestre in tete

MARIJE VERBIČ
Franckove mame iz Loke

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti.

Iskrena hvala Gasilskemu društvu Loke, mengeškimi pevcom, Društvu upokojenec Mengeš in g. župniku Juvanu za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi vsem, ki ste namesto cvetja darovali za cerkev in vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali in čustvovali z nami.

Hčerki Milena in Minka z družinama Loka, maj 1985

Nazaj ne bo ga nikdar več!
Postal je val, oblak goreč,
postal odmev, ki se lovi
na hudi poti k večnosti.

T. Pavček

30. maja 1982 je vajino mladost pretrgala smrt. Ne moremo razumeti, zakaj vaju ni več, naša draga

JOŽE GOSTINČAR

Zahvaljujemo se vsem, ki stojite ob njunih grobovih, položite cvetje ali prižgete sveče. Hvala!

Ihan, 30. maja 1985

DOMAČI

BOŽO LOBODA

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

JANEZA BRECELJNIKA

borca Šlandrove brigade

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih izgube kakorkoli stali ob strani, nam v pisni ali ustni obliki izrekli sožalje, darovali cvetje in pokojnika spremili na poslednji poti. Posebno zahvalo dolgujemo sosedom za pomoč, govornikom, pevcem ter župniku za opravljen obred.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti najinega dragega moža in očeta

FRANCIJA KOŠENINE

upok. obrt.

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sostanovalcem in krajanom Lukovice za izraze sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala tov. Š. Stošički, F. Capuder, H. Omahna, J. Pevec, TOD Brdo-Lukovica, KUD J. Kersnik Lukovica, učiteljskemu kolektivu J.K. Brdo, govorniku ing. F. Blatniku za tople besede ob slovesu ter lukovskim pevcem za ganljive poslovinne pesmi. Hvala tudi dr. Pippu za vso pomoč.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Njegovi:

žena Jožica in hčerka Polonca.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, očeta, starega očeta, strica

MIHAELA SIMONA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sodelavcem ter članom GD Domžale, ki so nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, izrekli sožalje, darovali cvetje in ga spremili na zadnji poti. Hvala članom GD Domžale in sodelavcem za tople besede ob grobu in g. župniku za opravljen pogrebni obred.

Vsi njegovi.

OSNOVNA ŠOLA EDVARDA KARDELJA TRZIN V USTANAVLJANJU

objavlja ponovno:
prosta dela in naloge:

3. TAJNIKA ŠOLE

Pogoji:
– srednja upravno-administrativna šola
– poskusno delo 1 mesec.

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pismene prijave z dokazili o izobrazbi naj kandidati pošljejo v 8 dneh od objave na naslov: OŠ Edvard Kardelj Trzin v ustanavljanju, Mengeška 7/B, 61234 Mengeš.

Julon

DO JULON, p.o. proizvodnja poliamidnih filamentov in granulata
61001 LJUBLJANA Letališka cesta 15 JUGOSLAVIJA

Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge:

ZA ORGANIZACIJSKO KUHARSKO DELO

Pogoji:
– končana IV. stopnja gostinske šole – smer kuhar
– opravljen higienski minimum
– 5 let delovnih izkušenj.

Prijave sprejema uprava TOZD 15 dni po objavi.

Vse dodatne informacije lahko dobite na sedežu TOZD, oziroma po tel. št. 721-102.

VABIMO VAS, DA DELATE Z NAMI

V redno delovno razmerje sprejememo DELAVKE in DELAVCE, ki imajo izkušnje na:

- sukalnih strojih
- snovalnih strojih
- teksturirnih strojih
- na križno previjalnih strojih
- v predilnici
- v navijalnici
- na upravljanju naprav v polimerizaciji, regeneraciji
- na upravljanju naprav na kontinuirni in diskontinuirni liniji.

Za ta dela in naloge se zahteva:

II., III. in IV. stopnja strokovne izobrazbe tekstilne usmeritve,
II., III. in IV. stopnja strokovne izobrazbe kemijske usmeritve.

Če se boste odločili za nas vam nudimo:

- visok osebni dohodek
- pestro in zanimivo delo z najsodobnejšo tehnologijo na področju predelave sintetičnih vlaken
- možnost napredovanja in izpopolnjevanja
- možnost letnega oddiha v naših počitniških kapacitetah
- možnost vključitve v rekreativne aktivnosti.

V kolikor vas zanima naša ponudba oddajte vlogo v kadrovsko službo DO Julon. Rok prijave je 8 dni po objavi.

NOVO NOVO NOVO NOVO

Cenjene stranke obveščamo, da 3. junija 1985 odpiram nov frizerski salon „TINA“ v IHANU, št. 1 a, Domžale.

Odprto:

- ponedeljek, torek, petek od 13.00 – 20.00 ure
- sredo, četrtek od 7.00 – 14.00 ure
- sobota od 7.00 – 13.00 ure.

PRIPOROČAM SE ZA OBISK!

Zvonka URANKAR

Delovna organizacija »PKB-COMMERCE« TOZD marketing o. sub. o.

DO PKB Commerce
TOZD Marketing, Skl. Kidričeva 12, Domžale
Komisija za medsebojna delovna razmerja

objavlja
prosto delovno mesto:

1. SKLADIŠČNI DELAVEC – v skladišču Domžale, Kidričeva 12

Pogoji:
– NKV delavec in 5 mesecev delovnih izkušenj na podobnih delovnih nalogah
– izobrazba: splošna
– zaželeno: izpit za voznika – viličarja.

Rok za prijavo je 8 dni po objavi tega oglasa na naslov: PKB Commerce TOZD Marketing, Ljubljana, Cankarjeva 7/1.

INDUSTRIJSKI KOMBINAT
„PLANIKA“ KRANJ
TOZD TRGOVSKA MREŽA
Prodajalna DOMŽALE

objavlja
prosta dela in naloge v novi prodajalni na Ljubljanske cesti 82

2 ČISTILKI PO 3 URE DNEVNO

Poleg splošnih pogojev morajo kandidatke izpolnjevati naslednje pogoje:

- da imajo končano osnovno šolo
- 3 mesece delovnih izkušenj
- uspešno opravljeno enomesečno poskusno delo
- da niso že zaposlene s polnim delovnim časom.

S kandidatkami bo sklenjeno delovno razmerje za nedoločen čas (za stalno) s skrajšanim delovnim časom. Delovna doba se ustrezno preračuna in vpiše v delovno knjižico. Zagotovljeno je tudi zdravstveno varstvo.

Rok za sprejemanje prijav je 8 dni po objavi. Kandidatke naj prošnje pošljejo ali dostavijo osebno na naslov: Industrijski kombinat „PLANIKA“ Kranj, Prodajalna DOMŽALE, Ljubljanska 82.

Kandidatke bodo obveščene o izidu izbire v 30 dneh po izteku objave. Izbrani kandidatki bosta lahko nastopili delo takoj oz. po dogovoru.

In memoriam:

Tončka Cerar

Domačini, svojci in mnogi prijatelji so se sredi cvetočega meseca maja poslovili od Tončke Cerar, dolgoletne sodelavke domžalskega Napredka in kasneje podjetja Mesa Kamnik-Domžale. Polnih 24 let je bila ena tistih Napredkovih delavk, ki so prešle skupaj vsa obdobja rasti podjetja. Reorganizacija ji je prinesla novo zaposlitev v podjetju Meso Kamnik-Domžale.

Vseskozi je bila aktivna na mnogih področjih: sindikalnem, jamarskem, kulturno-prosvetnem. Kdo se je ne spominja z nešteti slavnosti, ki jim je pomagala dati slovesnejšo podobo s svojo narodno nošo? S kolikšno ljubeznijo je nosila to slovensko narodno nošo, s ponosom in zanosom je dala tej narodni noši še nekaj več.

Pa še o njenih karakternih lastnostih je potrebna več kot le beseda. V današnjem podivjanem, razčlovečenem svetu je bila Tončka Cerar ena od tistih zadnjih maloštevilnih ljudi, ki jim je usoda bližnjega enako ali celo bolj pomembna od svoje lastne. O tej lastnosti, dobroti, pripravljenosti pomagati in se žrtvovati za sočloveka, vedo povedati vsi tisti, ki so jo dobro poznali. novica o njeni smrti vse njene dolgoletne sodelavce iz Napredka, kako nepojmljivo je udarila med številne narodne noše, kako zelo tragično je odjeknila med vsemi, ki smo jo poznali.

Minljivost ostaja stalnica za vse nas, Spomin na Tončko je na pogrebu z množico tistih, ki so jo imeli radi, dobil potrditev, da, četudi brez potomcev, – ni žvela zaman.

Z mnogimi narodnimi nošami, ki so spremile na zadnji poti, z mnogimi kulturnimi delavci, prijatelji, sodelavci, znanci in drugimi občani bomo ohranili nanjo lep spomin; spomin na njeno priidnost, človečnost, dobroto ...

M. Brojan

Spet dva sveža grobova

Kruta smrt je spet posegla v jamarske vrste. Na dobskem pokopališču smo se jamarji, sorodniki, znanci, sodelavci in prijatelji poslovili od Franca Burgarja, na brdskem pokopališču pa od Tončke Cerar.

FRANC BURGAR, jamarji smo mu rekli Burgarjev ata, je bil rojen pred 78 leti v Nemčiji, očetu delavcu – rudarju, bil je Šmonov iz Imovice, in materi, ki je bila Vovkova s Prevoj. Oče je ostal v prvi svetovni vojni, mati pa se je z otroci vrnila v domovino. Pri Titanu v Kamniku se je bil France izučil za kovinarja, nato je 35 let, do svoje upokojitve delal v Papirnici Količevo. Mnogi smo ga poznali kot sposobnega kovinarja, ki je vzgojil vrsto mladih delavcev svoje stroke, bil pa je tudi predan jamar.

Starejši jamarji se spominjamo trenutka, ko je leta 1963 med delom prvič prišel v Železno jamo in vprašal, če lahko postane jamar. Pri-

jel je za macolo in začel delati. Veliko prostovoljnih ur je opravil najprej pri urejanju in izdelavi poti v Železni jami, ki smo jo tedaj urejali za turistični obisk. Kdo bi vedel, koliko prostovoljnega dela je opravil pri gradnji Jamarskega doma na Gorjuši. Vsako delo pa opravil z njemu svojsko natančnostjo. Vsako dolžnost, ki jo je prevzel, je tudi natančno opravil. Odkar je bil upokojen, je z velikim veseljem pri Železni jami čakal najavljene skupine šolarjev in jim jo navdušen razkazoval. Skupaj s sedaj že prav tako pokojno ženo Pavlo sta bila od vsega začetka v veliko oporo Društvu za raziskovanje jam Simon Robič Domžale.

Vsa leta je Burgar aktivno deloval v upravnem odboru. Zaradi njegove izredne dejavnosti in zavzetosti pri razvoju raziskovanju našega osamelega krasa ga je društvo izvolilo za svojega častnega predsednika. Za svoje delo ni nikoli prejel plačila,

bronasta, srebrna in zlata Robičeva plaketa, ki mu je podelilo društvo, pa so bile le skromno oddolžitve. Prejel je tudi zlato značko Jamarske zveze Slovenije.

TONČKO CERAR smo na njeni zadnji poti pospremili v sredo 15. maja. Tudi Tončka je bila dolga leta članica Društva za raziskovanje jam Simon Robič Domžale. Rada je priskočila na pomoč ob vsaki delovni akciji in ob drugih priložnostih. Spominjamo se, s kakšnim navdušenjem je organizirala narodne noše za tradicionalne letne prireditve in ljudske običaje. Skratka, kjerkoli je bilo treba, je Tončka poprijela za delo. Najbolj pa jo bo pogrešala muzejska zbirka v Jamarskem domu na Gorjuši. Kadarkoli je bilo potrebno, je prišla tja in jo spet uredila, da so lahko prišli novi obiskovalci.

Obema se jamarji za vse, kar sta naredila za razvoj in napredek jamarstva, zahvaljujemo in se ju bomo s hvaležnostjo spominjali.

Društvo za raziskovanje jam Simon Robič Domžale

DELAVSKA UNIVERZA
DOMŽALE

razpisuje:

v šolskem letu 1985/86 naslednje:

JEZIKOVNE TEČAJE

1. za otroke

Začetni in nadaljevalni tečaj

- a) nemščine
- b) angleščine.

Tečaje bomo glede na število prijav organizirali v
– vrtcih za predšolske otroke
– osnovnih šolah za učence nižjih in višjih razredov.

Pouk bo potekal dvakrat tedensko po eno učno uro.

2. za odrasle

- a) začetni in nadaljevalni tečaj nemščine
- b) začetni tečaj angleščine
- c) začetni tečaj italijansčine
- d) tečaj srbohrvaščine.

Organizacija navedenih tečajev zavisi od števila prijav. Vpišete se lahko vsak dan (razen sobote) od 6. do 14. ure, ob sredah do 16. ure, v tajništvu Delavske univerze Domžale, Kolodvorska 6/I, kjer dobite tudi vse potrebne informacije. Telefon: 721-082 ali 722-278).

agroemona o.subo.domžale
tozd prašičereja ihan o.sub.o. ihan
61230 domžale, ihan 48, slovenija, jugoslavija

Komisija za delovna razmerja

v a b i
k sodelovanju:

VEČ DIJAKOV IN ŠTUDENTOV za delo v proizvodnji v juliju in avgustu – za določen čas 1 do 2 meseca

za določen čas 1 do 2 meseca.

Pogoji:

- starost nad 15 let
- zdravstvena sposobnost za opravljanje fizičnih del v proizvodnji (servisna dela)
- zaradi narave dela pridejo v poštev moški kandidati
- zaradi nevarnosti vnosa kužnih bolezni v TOZD kandidati ne smejo stanovati pri rejcih prašičev.

Prednost imajo kandidati, ki stanujejo v bližini naše TOZD. Kandidate prosimo, da pošljejo pismene vloge v osmih dneh po objavi na naslov: Agroemona Domžale TOZD PRAŠIČEREJA IHAN, Ihan 48, splošna služba, 61230 Domžale.

Komisija za delovna razmerja

o b j a v l j a
prosta dela in naloge:

NKV DELAVCA za dela v servisni enoti za nedoločen čas

Pogoji:

- urejen kadrovski rok
- poskusno delo 30 dni.

Glede na težje delovne pogoje pridejo v poštev moški kandidati. Delo je v 1. izmeni. Prostega stanovanja ni. Zaradi specifičnosti proizvodnje bo izbrani kandidat iz zdravstveno preventivnih razlogov pred sklenitvijo delovnega razmerja moral opraviti zdravstveni (živilski) pregled in pa podpisati izjavo, da doma ne redi prašičev niti ne stanuje pri rejcih prašičev. Kandidate prosimo, da pismene vloge z dokazili o izobrazbi pošljejo v osmih dneh po objavi na naslov: Agroemona Domžale TOZD PRAŠIČEREJE IHAN, Ihan 48, splošna služba 61230 Domžale.

ŠPORTNO DRUŠTVO RADOMLJE

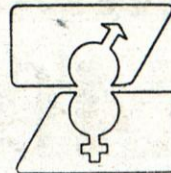
prireja

VELIKO TOMBOLO
v nedeljo, dne 16.6.1985 ob 14. uri
na novem nogometnem igrišču v Radomljah.

Organizator je zagotovil dobitke visokih denarnih vrednosti (500.000, 300.000, 200.000 din), poskrbel pa je tudi za različne vredne predmete kot so: kultivator, Tomos avtomatic, sedežna vrtna garnitura, pralni stroj, hladilna skrinja, šivalni stroj, črno-beli TV, 4 m3 drv, ročna kosilnica, športno kolo, 3 tone premoga, sesalnik, 100 drugih dobitkov v vrednosti 1.500.000 din.

Pridite v Radomlje!

Univerza Edvarda Kardelja v Ljubljani
VDO Biotehniška fakulteta
VTOZD ZA ŽIVINOREJO
Groblje 3, 61230 Domžale

Komisija za delovna razmerja

o b j a v l j a
prosta dela in naloge:

1. VIŠJI PROGRAMER

Pogoji:

- višja strokovna izobrazba računalniške, matematične ali elektro smeri
- znanje računalniških jezikov (fortran, pascal) in osnov nižjih jezikov ter baz podatkov
- zaželene delovne izkušnje
- za kandidate: odslužen vojaška obveznost.

2. DELAVEC v mešalnici eksperimentalnih krmil v Homcu

Pogoji:

- končana 8 letna osnovna šola
- od kandidatov pričakujemo, da imajo delovne izkušnje na področju mlinarske stroke ali pri proizvodnji močnih krmil.

3. SNAŽILKA

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Poskusno delo 3 mesece. Stanovanj nimamo na razpolago.

Kandidati naj prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v 8 dneh na naslov: VDO Biotehniška fakulteta, VTOZD ZA ŽIVINOREJO, Groblje 3, 61230 Domžale.

KAVA BAR LEONARDI
OREHEK ALEŠ
Vir, Šaranovičeva 18

i š č e POMOČ V STREŽBI ZA POLETNE MESECE.

Za delo se lahko prijavi tudi študentke in dijakinje. Nudimo tudi redno zaposlitev.

Vse ostale informacije dobite v lokalu.

Kvalitetno in hitro montiram in servisiram individualne antenske sisteme.

SAŠO PAVLIČ, L.Šercerja 4, Domžale – tel. 722-240.

TOVARNA TRAKOV IN ELASTIKE

trak p.o.

61234 MENGEŠ, Glavni trg 18

o b j a v l j a
prosta dela oz. naloge

VEČ DELAVK za delo na tkalskih in pletilnih strojih

Pogoj: končana osnovna šola.

Prednost pri sprejemu bodo imeli kandidati s končano strokovno izobrazbo tekstilne smeri. Določeno je poskusno delo. Delo je dvozmensko in se združuje za nedoločen čas. Delavcem, ki bodo združili delo, nudimo stimulatívne osebne dohodke in urejen družbeni standard.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov: DO TRAK, Glavni trg 18, 61234 Mengeš. O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po opravljeni izbiri.

„OBRTNIK“ p.o.
Mengeš, Prešernova c. 2

Komisija za delovna razmerja

o b j a v l j a
prosta dela in naloge:

- 1. 2 KV ali PK STEKLARJA
- 2. 2 GRADBENA DELAVCA

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas. Poizkusno delo 3 mesece. Nastop službe je mogoč takoj.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave v 8 dneh po objavi na naslov DO „OBRTNIK“ Mengeš, Prešernova c. 2.

Novo društvo upokojencev je v Radomljah

Med prireditvami prvega tedna upokojencev občine Domžale, ki ga je ZDU organizirala v počastitev 40 letnice osvoboditve je tudi ustanovitev novih društev v občini.

Tako smo po predhodnih razgovorih z nekaterimi upokojenci na našem območju v soboto 11.5.1985 ob 16. uri imeli v Kulturnem domu ustanovni občni zbor društva. Utemeljitev o potrebi po DU v Radomljah je podal predsednik občinske zveze DU tov. Redenšek, ki je povdaril, da je na območju občine več kakor 4500 upokojencev, obstajajo pa samo 3 društva. Samo na območju pošte Radomlje je skoraj 700 upokojencev in to starostnih, invalidskih in družinskih. Nekaj upokojencev iz našega območja je včlanjenih v društvo Domžale, ki ima že preko 1700 članov, kar je za normalno delo preveč. Zato je utemeljenost društva v Radomljah več kot na dlani. Na ustanovnem občnem zboru smo sprejeli pravila in izvolili Izvršni in nadzorni odbor ter disciplinsko komisijo. Delovni program pa bo pripravljen IO in ga dal članstvu v razpravo in sprejem.

Za posamezna območja na področju DU Radomlje smo določili poverjenike, ki bodo po potrebi obiskovali člane. Vsako sredo od 16.–18. ure pa bodo upokojenci lahko prejeli v prostorih KS Radomlje v Kulturnem domu informacije in se tudi vpisovali med člane društva. Pozivamo tudi vse upokojence, da se naročijo na mesečnik VZAJEMNOST, v katerem so vse informacije s področja pokojninske invalidskega varovanja ter članki o življenju in delu društev. Celoletna naročnina znaša samo 50.– Dinarjev. Mesečnik boste lahko naročili v prostorih društva vsako sredo. V društvo se lahko včlanijo tudi upokojenci, ki ne prebivajo na našem območju, pa želijo sodelovati v našem društvu, ker tako možnost dopuščajo pravila društva.

Upokojenci! Postanite člani našega društva in prispevajte svoj delež k uspešnemu delovanju društva ter z srečanji in izleti ter drugimi oblikami delovanja prispevajte k lepši jeseni svojega življenja.

Rajko HAFNER

Pisma bralcev:

Res prijetna in čista gostilna

V vaši in naši rubriki Pisma bralcev so navadno objavljene le graje, neradi pa kaj pohvalimo, čeprav bi bilo tu in tam tudi spregovoriti kaj takega, saj ni vse tako črno.

V Mengeš sem se preselil iz Ljubljane in moram povedati, da mi je kraj zelo všeč, saj ima veliko zelenja, sprehajalnih poti in tudi prijazne ljudi.

Med številnimi mengeškimi gostilnami pa bi rad pohvalil gostilno, ki stoji blizu bencinske črpalke z imenom Rožice. Tako lepo, okusno in skladno urejene gostilne ni daleč naokrog. Pozna se, da je bil lastnik veliko po svetu in da je sam znal urediti prijetno domače okolje. K temu naj pohvalim tudi izredno prijazno osebje, kar v večini drugih lokalov ni ravno navada. V Rožicah pa si vedno postrežen z dobro voljo in z nasmeškom, kakor pravimo radi.

V mnogih gostilnah je vse zakajeno, polno nesnage in nasploh čuden javen prostor, v Rožicah pa se počutim kot v kakšnem tujem, inozemskem lokalu, kjer je vedno vse lepo čisto in urejeno.

Pravijo, da se tu zbira mengeška godba in tudi vsi drugi glasbeniki, tako da je to prava glasbena gostilna. Meni pa več pomeni, da je to pravi prostor, kamor človek z veseljem stopi na šilce tega ali onega, oziroma kjer z užitek prigrizne spotoma kaj za pod zob. Všeč mi je tudi, ker se v gostilni vsekozi vrta domača glasba, tako da je še bolj prijetno.

Ne razumite me napačno, nič nimam proti drugim gostiščem, toda Rožice zaslužijo resnično najboljšo oceno v Mengešu, morda pa tudi v širšem okolju. Takih gostišč, ki niso navadni „pajzeli“, si vsi samo želimo. Pohvala naj bo vsem drugim v vzpodbudo!

Janez Habjanič,
Zavrti, Mengeš

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale

Delovni čas:

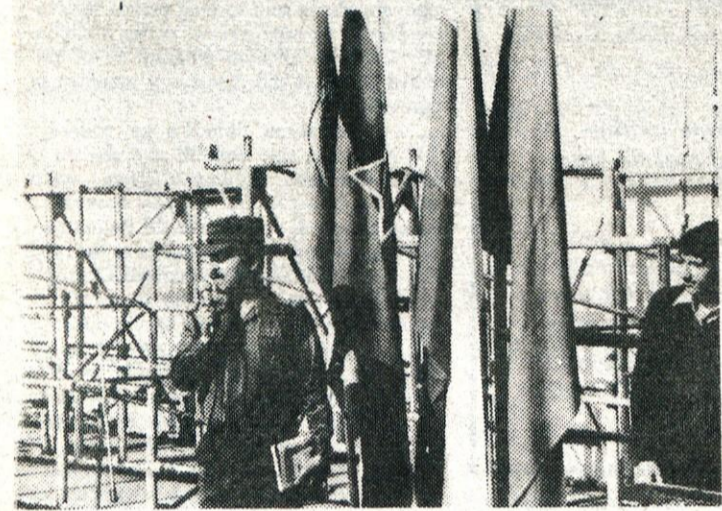
- dopoldne od 8.00 do 12.00
- popoldne od 16.00 do 18.00
- sobota od 8.00 do 12.00 ure.

Fotoreportaža z manifestativnega pohoda ob 40-letnici osvoboditve

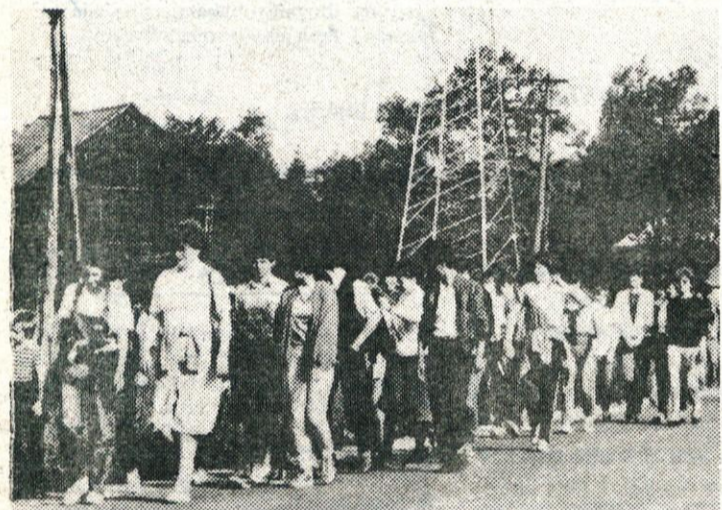
Pohodniki prehodili del poti Spominov NOB občine Domžale

Občinski štab Teritorialne obrambe je 9. maja ob 40-letnici svoboditve Jugoslavije, pod pokroviteljstvom Sveta za SLO in DS občine Domžale, organiziral manifestativni pohod mimo spomenikov in obeležij NOB. Te množične prireditve se je udeležilo več kot 800 občanov, članov mladinske organizacije, ZRVS, Zveze orcev, komitejev za SLO in DS, pionirjev in učencev vseh šol občine Domžale.

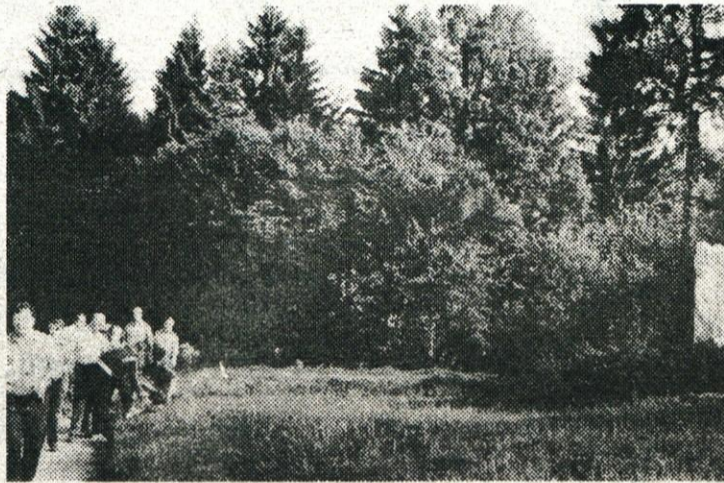
V lepem sončnem sobotnem dopoldnevu so prehodili približno 5 kilometrov dolgo pot od Domžal preko Tabora nad Ihanom, Klega, Trojice in Brezovice do Jamarskega doma na Gorjuši ter s tem dali svojevrsten prispevek k svečanemu praznovanju te pomembne obletnice zmage narodov in narodnosti Jugoslavije nad šizmom.

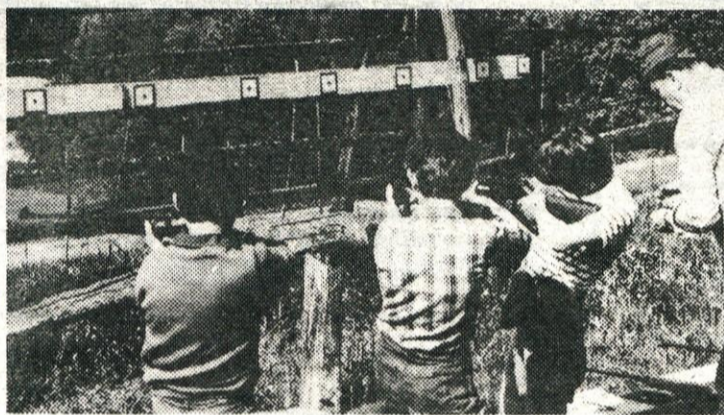
Na parkirnem prostoru pred Veleblagovnico Napredek v Domžalah je pohodnike usmerjal „teritorialec“ Sandi. Vsi udeleženci so prejeli Načrt pohoda s skico poti, ki so jo morali prehoditi.

Skupina pohodnikov, domžalskih srednješolcev na poti iz Domžal proti Ihanu.

Pri spomeniku na Taboru, na mestu velikega ljudsko frontnega shoda, 23. maja 1937, je bila prva kontrolna točka pohoda, kjer so pohodniki prejeli tudi prvi žig.

Na Goričici blizu Brda, ob starem kozilcu so se v streljanju z zračno puško pomerili najmlajši pohodniki, pionirji domžalskih osnovnih šol. Kar dobro so ciljali v tarče in zadeli v črno.

Žig v levem vogalu Načrta pohoda je bil priznanje pionirjem za uspešno opravljen preskus streljanja z zračno puško.

Člani Zveze rezervnih vojaških starešin na poti proti Oklu, kjer je bila ob spomeniku, posvečenemu 72 padlim borcem čete Kamniško-zasavskega odreda in VOS, druga kontrolna točka pohoda. Tu so se pohodniki pred nadaljevanjem poti lahko tudi odžejali.

Mladost in izkušnje! Tako bi lahko naslovili zgornjo fotografijo, ki je nastala blizu Oklega, na strelišču, kjer so se v streljanju z malokalibrsko puško pomerili pohodniki – mladinci.

Tale skupina pohodnikov se je potem, ko je prišla mimo najvišje točke pohoda na Trojici in pri Rožiču na Viševku prejela tretjo kontrolno žig, že vračala v dolino, proti cilju.

Borci, rezervne vojaške starešine, pripadniki Teritorialne obrambe in učenci, člani obrambnih krožkov so se na strelišču blizu Brezovice pomerili v streljanju s polavtomatsko puško M-67.

Na cilju pri Jamarskem domu na Gorjuši so pohodniki prejeli lična priznanja za udeležbo na manifestativnem pohodu ob 40-letnici osvoboditve in se po naporni hoji tudi primerno okrepčali.

Besedilo in slike: Sašo Novak

Zakaj tako?

Kar z rokami naredimo, z ritjo poderemo!

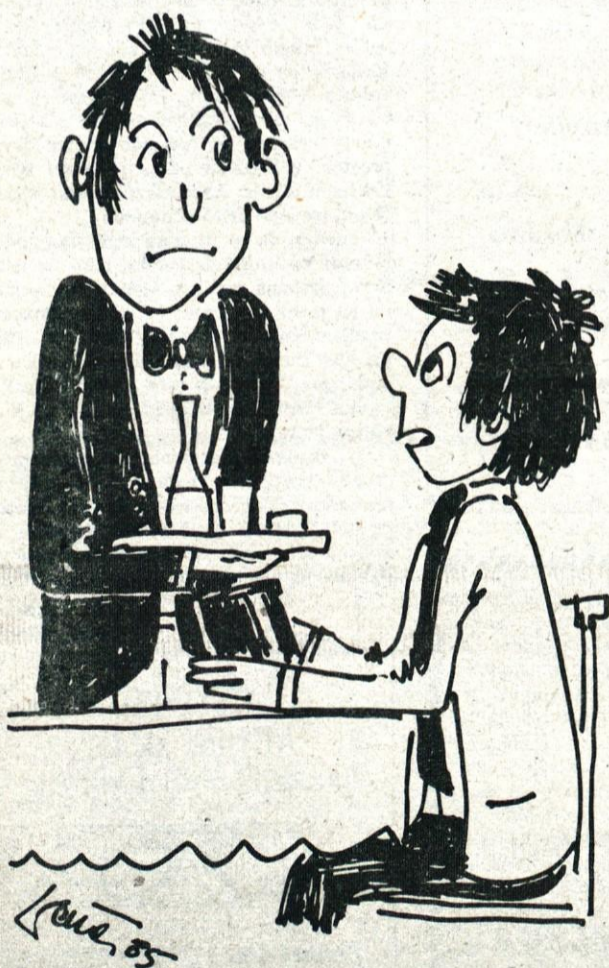
Graben na plodni zemlji: sredi obdelovalne sezone

Kanalizacija, priključena na ustrezno čistilno napravo, je vsekakor osnova za boljše varovanje življenjskega okolja. Pravkar jo polagajo proti Trzinu.

Toda zakaj je treba njive in travnike prekopavati ravno sredi rastne dobe?

Na „razoranih“ njivah in travnikih letos ne bomo pridelali nobene hrane!

Tekst in foto: Igor Lipovšek

Takoj plačam, da ne boste medtem kaj podražili...